

2020

ARCHEOLOGIENOTA

Regenbeekstraat te Roeselare (West-Vlaanderen)

ADEDE Archeologisch Rapport 605

Boris Horemans

ADEDE ARCHEOLOGISCH RAPPORT 605

Archeologienota
Regenbeekstraat 21, Roeselare
(West-Vlaanderen).

BORIS HOREMANS

Colofon

Uitgever	ADEDE bvba
Jaar van uitgave	2020
Plaats van uitgave	Gent
Redactie	David Janssens
ISSN	2033-6810

Niets uit deze uitgave mag worden veelelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van ADEDE bvba. ADEDE bvba is niet aansprakelijk voor eventuele schade voortvloeiend uit diens adviezen.

Inhoudsopgave

1	Administratieve fiche	- 5 -
2	Bureauonderzoek	- 10 -
2.1	Archeologische voorkennis	- 10 -
2.2	Aanleiding van het onderzoek.....	- 10 -
2.3	Doel van het onderzoek	- 10 -
2.4	Huidige situatie projectgebied	- 11 -
2.5	Beschrijving geplande werken.....	- 11 -
2.6	Randvoorwaarden	- 11 -
2.7	Werkwijze	- 11 -
3	Assessmentrapport.....	- 14 -
3.1	Landschappelijke situering van het onderzoeksgebied.....	- 14 -
3.2	Geo(morfo)logische en bodemkundige situering van het onderzoeksgebied	- 16 -
3.2.1	Tertiair geologisch	- 16 -
3.2.2	Quartair geologisch	- 17 -
3.2.3	Bodem	- 18 -
3.2.3.1	Bodemtypekaart.....	- 18 -
3.2.3.2	Potentiële bodemerosie	- 20 -
3.2.3.3	Erosiegevoeligheid.....	- 21 -
3.2.3.4	Landgebruik	- 22 -
3.2.3.5	Gewestplan.....	- 23 -
3.3	Historische situering van het onderzoeksgebied	- 25 -
3.3.1	Algemene historische situering	- 25 -
3.3.2	Historisch kaartmateriaal	- 27 -
3.3.2.1	Fricx-kaarten (1712)	- 27 -
3.3.2.2	Kaart van Ferraris (1771 – 1778)	- 28 -
3.3.2.3	Atlas der Buurtwegen (1840)	- 30 -
3.3.2.4	Topografische kaart van Vandermaelen (1846 – 1854)	- 31 -
3.3.2.5	Kaart van Popp (1842 – 1879)	- 32 -
3.3.1	Luchtfoto 1971	- 33 -
3.3.2	Luchtfoto 1979-1990	- 34 -
3.3.3	Luchtfoto 2009	- 35 -

3.3.4	Luchtfoto 2018	- 36 -
3.4	Archeologische situering van het projectgebied.....	- 37 -
3.4.1	Archeologische nota's en onderzoek in de omgeving.....	- 37 -
3.4.2	CAI Indicatoren	- 38 -
4	Besluit	- 41 -
5	Bibliografie.....	- 43 -
6	Lijst van figuren	- 44 -

1 Administratieve fiche

Projectcode	2020B345
Site	Roeselare - Regenbeekstraat
Projectsigle ADEDE	ROE-REG
Ligging	Regenbeekstraat 21, 8800 Roeselare, West-Vlaanderen
Kadaster	Roeselare 7 Afd, Rumbeke 1 afd, Sectie A, perceel nr. 0196/00W000
Soort onderzoek	Bureauonderzoek
Aard van de vervolgwerven	Bouw van een bijkomend fabrieksgebouw.
Uitvoerder	ADEDE bvba
Erkenningsnummer ADEDE bvba	2015/00058
Erkend archeoloog	David Janssens OE/ERK/Archeoloog/2018/00215
Tijdelijke bewaarplaats archief	ADEDE bvba
Bibliografische referentie	Boris Horemans, 2020, Archeologienota Regenbeekstraat 21, Roeselare (West-Vlaanderen), ADEDE Archeologisch Rapport 605, Gent.
Grootte projectgebied	± 16.850m ²
Periode uitvoering	November 2020
Themen thesaurus Onroerend Erfgoed	Archeologienota, Bureauonderzoek
Verstoorde zones	Bebouwing en verharding.

Roeselare - Regenbeekstraat

Topografische kaart

2020B345

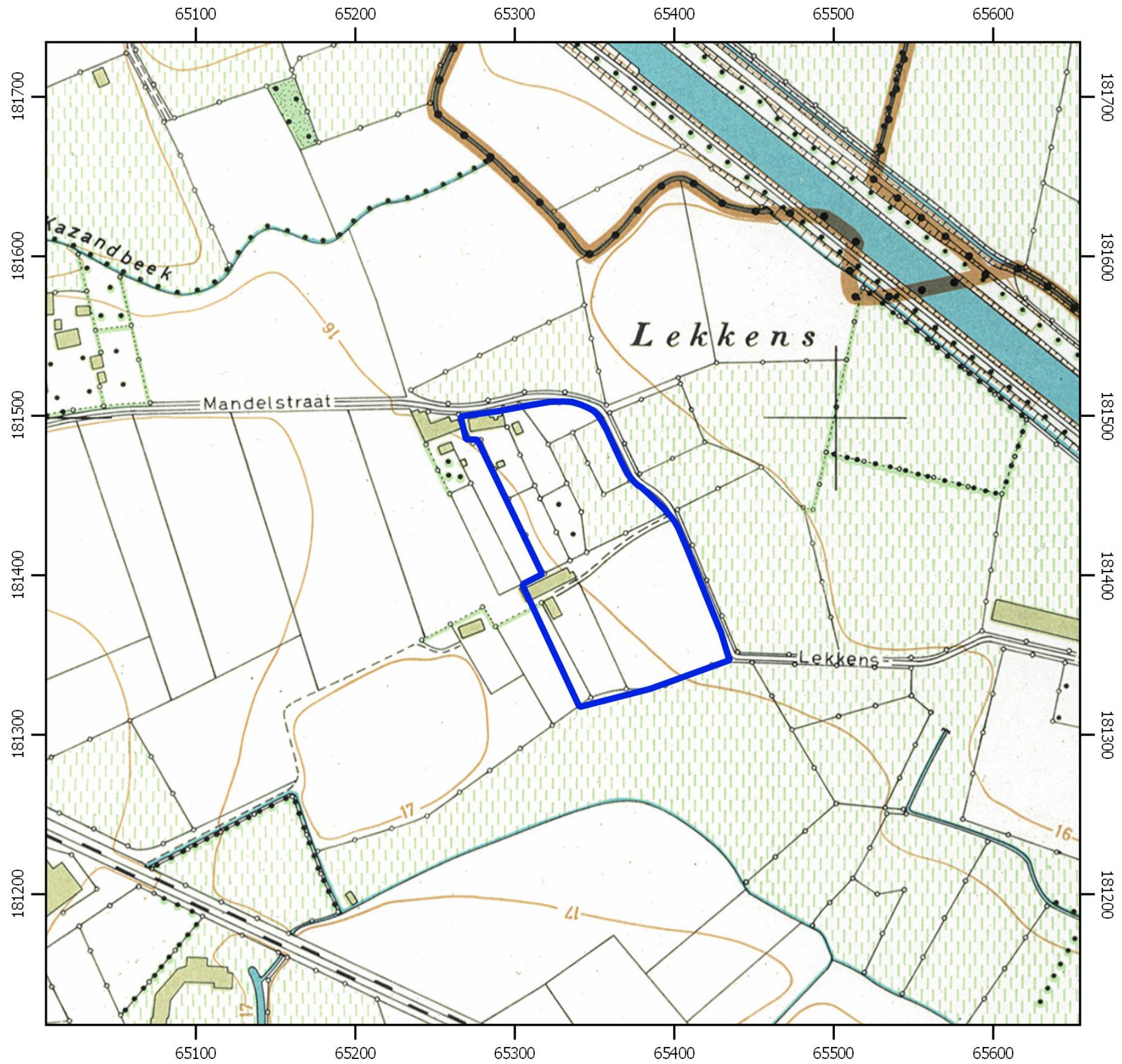
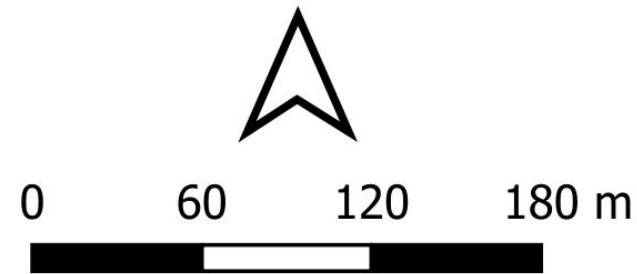
Bron; Lambert 72

23/03/2020

Aangemaakt m.b.v. QGIS

Legende

 Projectgebied

Roeselare - Regenbeekstraat

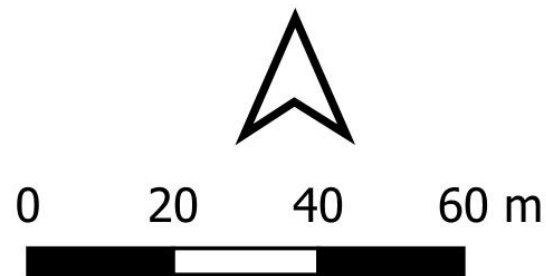
Luchtfoto 2018

2020B345 Bron; Lambert 72

23/03/2020 Aangemaakt m.b.v. QGIS

Legende

 Projectgebied

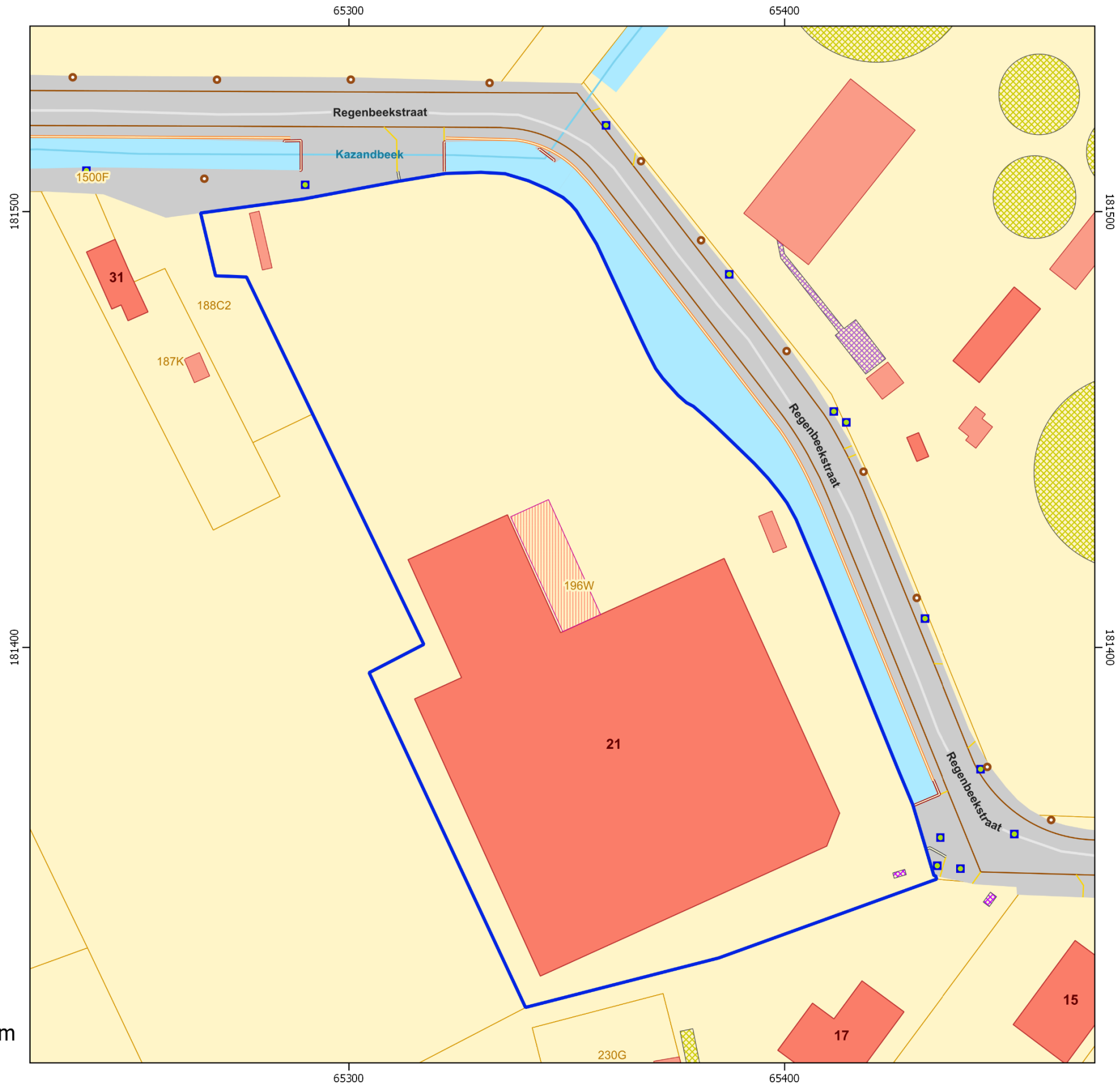
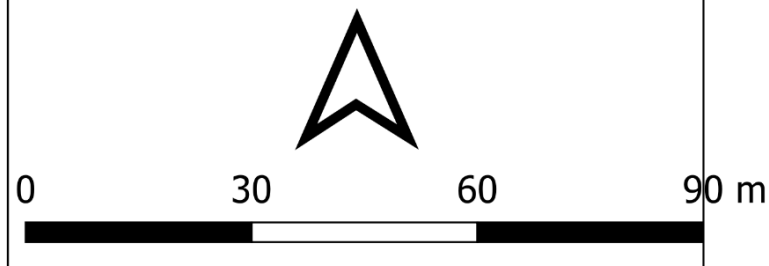

Roeselare - Regenbeekstraat	
GRB	
2020B345	Bron; Lambert 72
23/03/2020	Aangemaakt m.b.v. QGIS

Legende

— Projectgebied

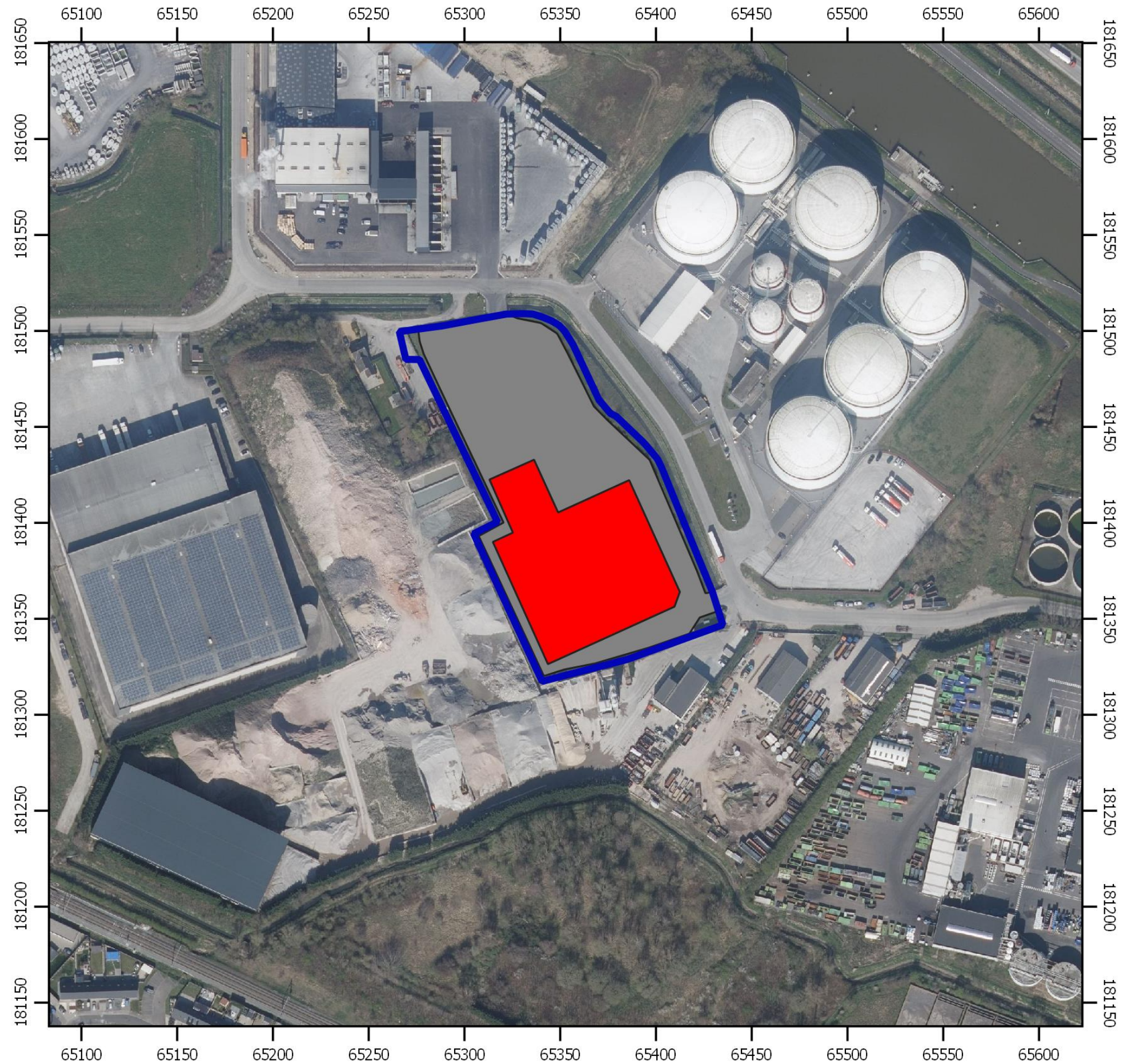

Roeselare - Regenbeekstraat

10-11-2020
2020B345 Bron; Lambert 72

Legende

- Projectgebied
- bebouwing
- verharding

2 Bureauonderzoek

2.1 Archeologische voorkennis

Binnen het onderzoeksgebied werd tot op vandaag nog geen archeologisch onderzoek uitgevoerd. In de ruime omgeving zijn wel archeologische waarden gekend. Deze zullen verder worden toegelicht onder hoofdstuk 3.4.'

2.2 Aanleiding van het onderzoek

De archeologienota werd opgemaakt naar aanleiding van een geplande stedenbouwkundige vergunningsaanvraag waarbij de totale oppervlakte van de ingreep in de bodem 1000m² of meer beslaat en de totale oppervlakte van de kadastrale percelen waarop de aanvraag betrekking heeft 3000m² of meer bedraagt. De initiatiefnemer is daarom verplicht een bekrachtigde archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag.

2.3 Doel van het onderzoek

Deze archeologische nota heeft tot doel om door middel van de bestaande archeologische, geografische, geologische, en historische bronnen de mogelijkheid tot het aantreffen van archeologisch waardevolle sites binnen het projectgebied te onderzoeken. Aan de hand van de verzamelde informatie wordt vervolgens een programma van maatregelen opgesteld met het doel de archeologische kennis te bewaren voor de volgende generaties.

Volgende onderzoeksvragen worden in deze archeologienota behandeld:

- Welke aanwijzingen bevatten de bestaande bronnen over het archeologisch potentieel van het onderzoeksgebied?
- Zijn er archeologische sites met relevante cultuurhistorische waarde gekend op of in de omgeving van het onderzoeksgebied?
- Hoe evolueerde het historisch landgebruik van het onderzoeksgebied?
- Hoe evolueerde de historische bebouwing van het onderzoeksgebied?
- Wat is de potentiële impact van de geplande werken op het cultuurhistorisch en archeologisch erfgoed?

2.4 Huidige situatie projectgebied

Het projectgebied ligt met de noord- en oostzijde langs de regenbeekstraat en de Kazandbeek in een gebied dat ontwikkeld werd voor industrie. Het gebied is zo goed als volledig verhard en werd in het zuiden bebouwd met een fabrieksgebouw.

2.5 Beschrijving geplande werken

De opdrachtgever plant op het terrein een uitbreiding van de industriële infrastructuur in de vorm van een nieuw productiegebouw met een totale oppervlakte van 1.458,42 m². Daarbij kan worden uitgegaan van een volledige bodemverstoring binnen de contouren van deze nieuwbouw.

2.6 Randvoorwaarden

Dit betreft aan archeologienota in uitgesteld traject wegens fysiek onmogelijk: eerst moet de bestaande bebouwing op gebied van geplande werken gesloopt worden. Eventueel archeologisch onderzoek dient te gebeuren na deze werken.

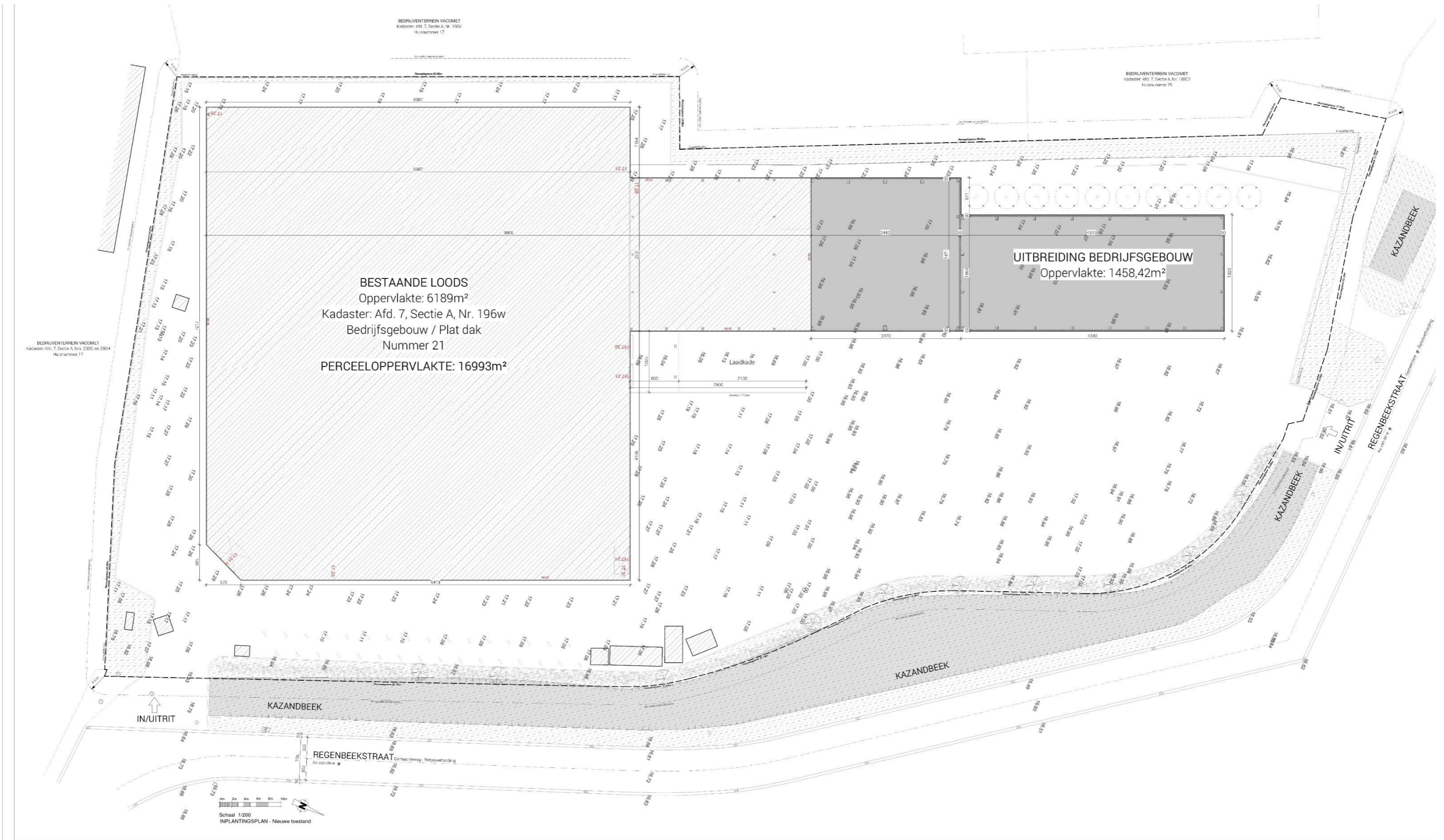
2.7 Werkwijze

Dit bureauonderzoek heeft tot doel de aanwezigheid en de bewaringstoestand van de archeologische resten binnen het projectgebied in te schatten, alsook de impact van de geplande werken op het aanwezige archeologische erfgoed. Op basis van de verworven kennis kunnen concrete aanbevelingen geformuleerd worden voor een eventuele verder prospectie-/opgravingsstrategie. De archeologische verwachting van het projectgebied wordt gebaseerd op gekende geologische, landschappelijke, archeologische, historische en geografische bronnen. Hiervoor wordt beroep gedaan op gekende literatuur, de Centraal Archeologische Inventaris, het Geoportaal van Onroerend Erfgoed en de Databank Ondergrond Vlaanderen. Dit alles wordt vervolgens samengelegd met topografische kaarten, recente luchtfoto's, kadasterkaarten en plannen van de gekende/geplande toestand.

Overzicht geconsulteerde kaarten:

- Onderzoeksgebied:
  - Inplantingsplan huidige toestand
  - Inplantingsplan geplande toestand
  - Doorsnede bestaande toestand
  - Doorsnede nieuwe toestand
- Geografische/geo (morfo)logische en bodemkundige situering:
  - Topografische kaart

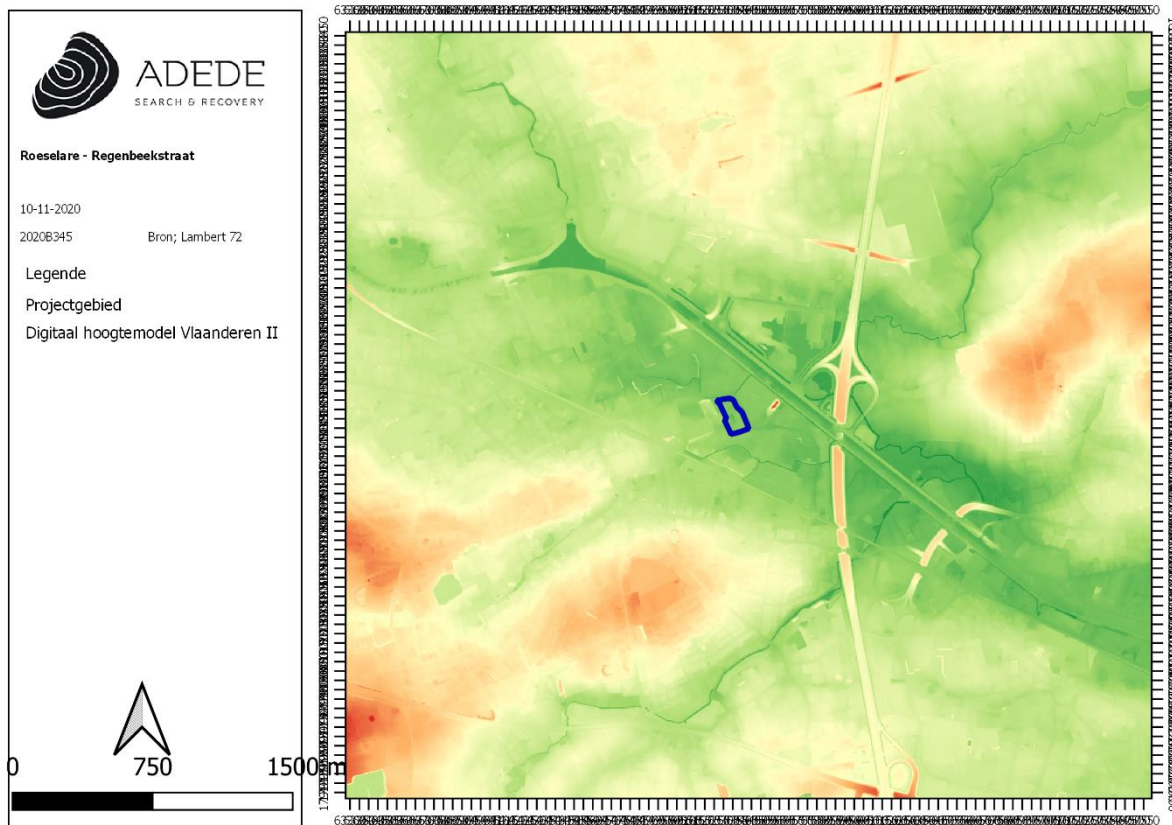
- Orthofoto
- Kadasterkaart
- Digitaal Hoogtemodel Vlaanderen II
- Tertiair geologische kaart
- Quartair geologische kaart
- Bodemtypekaart
- Potentiële bodemerosiekaart
- Erosiegevoeligheidskaart
- Bodemgebruiksbestand
- Gewestplan
- Historische situering:
  - Cartes des Pays-Bas van Fricx, 1744
  - Kaart van Ferraris, 1777
  - Atlas der Buurtwegen, 1840
  - Kaart van Vandermaelen, 1846-1854
  - Kaart van Popp, 1842-1879
  - Luchtfoto's
- Archeologische situering:
  - Geoportaal Centraal Archeologische Inventaris
  - Inventaris Onroerend Erfgoed

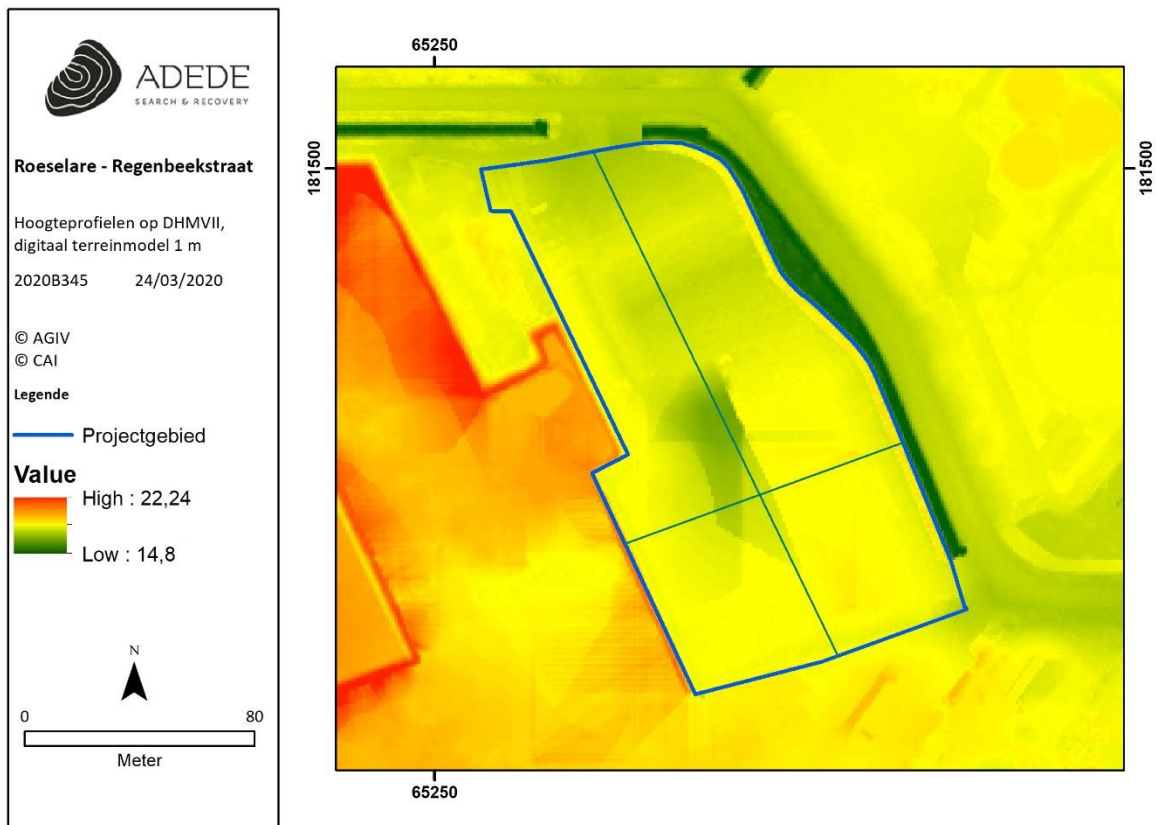
3 Assessmentrapport

3.1 Landschappelijke situering van het onderzoeksgebied

Het projectgebied is gelegen op het grondgebied van de stad Roeselare, nabij de historische bewoningskern van het dorp Rumbeke. De streek behoort tot de Vlaamse Zandleemstreek. Het reliëf in deze omgeving wordt gekenmerkt door een lichte golving, met hoogteverschillen die fluctueren tussen 20 en 35m ten opzichte van de Tweede Algemene Waterpassing (TAW). Het projectgebied is duidelijk gelegen in een lager gelegen gedeelte van de omgeving, namelijk de zogenaamde Mandelvallei. In de onmiddellijke omgeving van het projectgebied vinden we verschillende waterwegen terug, met name de Kazandbeek, de Regenbeek, het kanaal Roeselare – Leie en de Mandel.

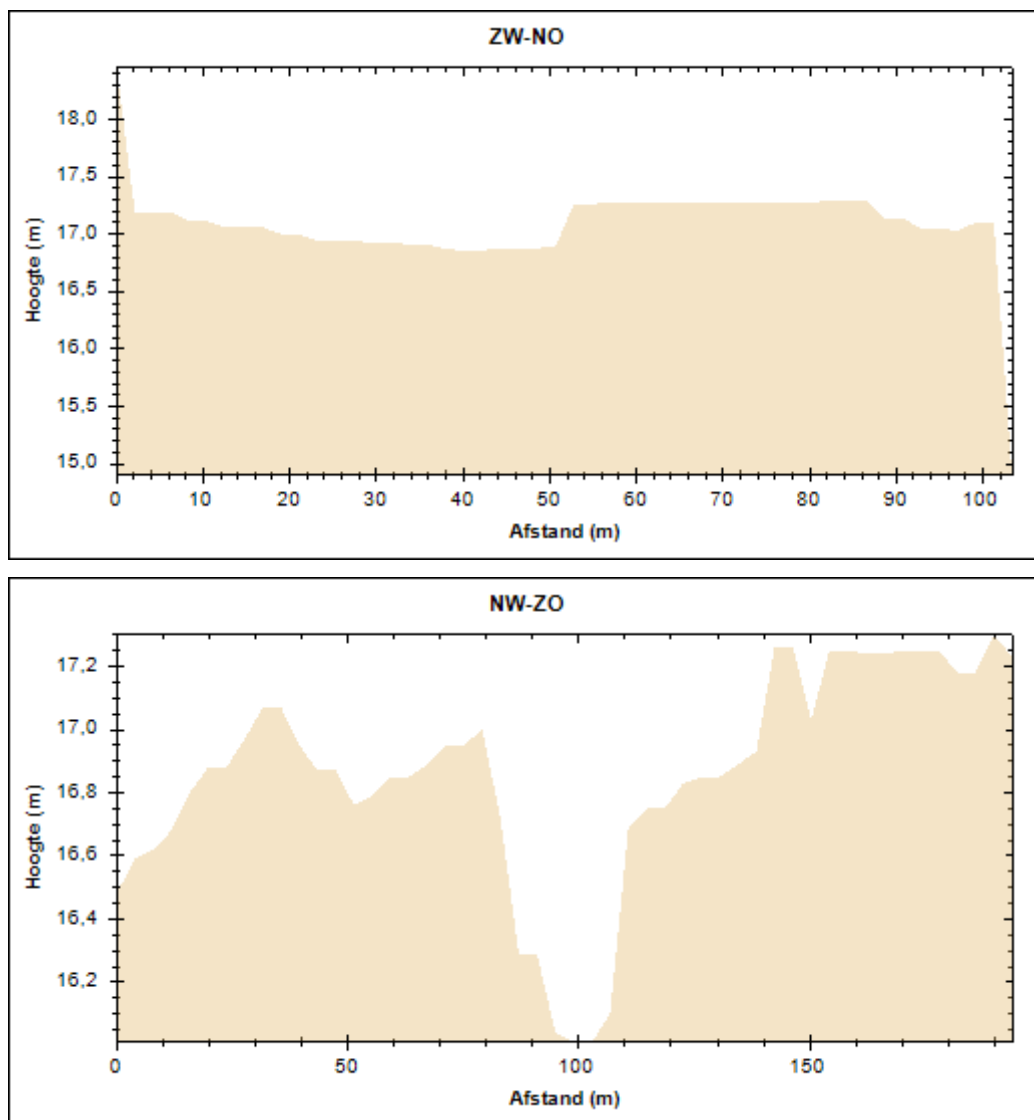

Figuur 1. Situering van het projectgebied op het DHMVII, digitaal terreinmodel 1m.

Figuur 2. Situering van het projectgebied op het DHMVII, digitaal terreinmodel 1m (detail).

Figuur 3. Hoogteprofielen van het projectgebied.

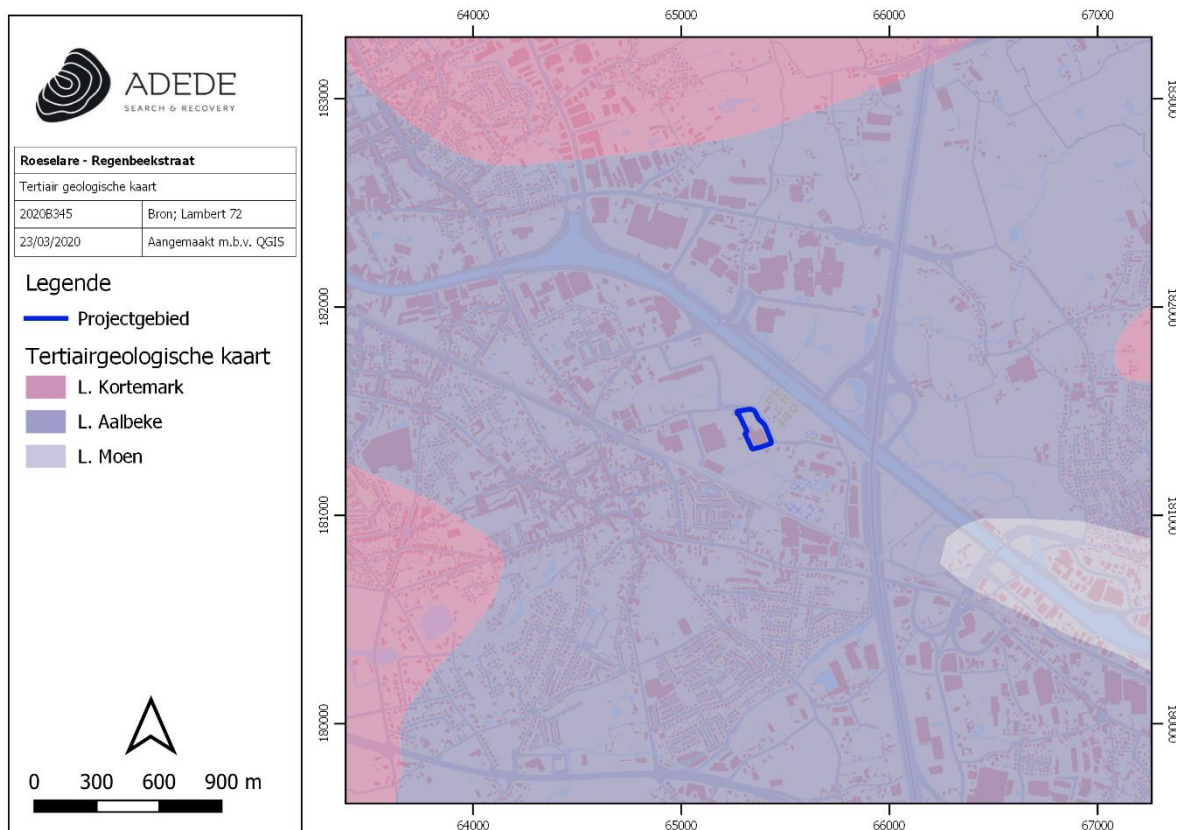
3.2 Geo(morfo)logische en bodemkundige situering van het onderzoeksgebied

3.2.1 Tertiair geologisch

De Tertiair geologische kaart (1:50.000) geeft de lithologie van de afzettingen onder de Quartaire afzettingen weer. Volgens deze kaart ligt het plangebied binnen de Formatie van Kortrijk, meer bepaald op het lid van Aalbeke.

De Formatie van Kortrijk, die samen met de formatie van Tielt en de formatie van Gentbrugge de Ieper groep vormt, bestaat uit een pakket mariene zandige klei, tot 125 meter dik, met weinig macrofossielen uit het vroege Ieperiaan, afgezet in de zee die België bedekte tijdens het Ypressiaan

(Vroeg-Eoceen, rond 52 miljoen jaar oud). Over het algemeen worden de afzettingen siltiger of zandiger (ondieper afzettingsmilieu) naar het zuidoosten toe en homogeen kleiiger naar het noorden en noordoosten toe (dieper afzettingsmilieu). Het Lid van Aalbeke is een fijnsiltige homogene klei, afgezet in een rustig open-shelf milieu. Het manifesteert zich vaak als een grijze plastische klei die soms fossielen, zandsteenconcreties en laagjes grijs zand bevat.

Figuur 4. Situering van het projectgebied op de tertiair geologische kaart.

3.2.2 Quartair geologisch

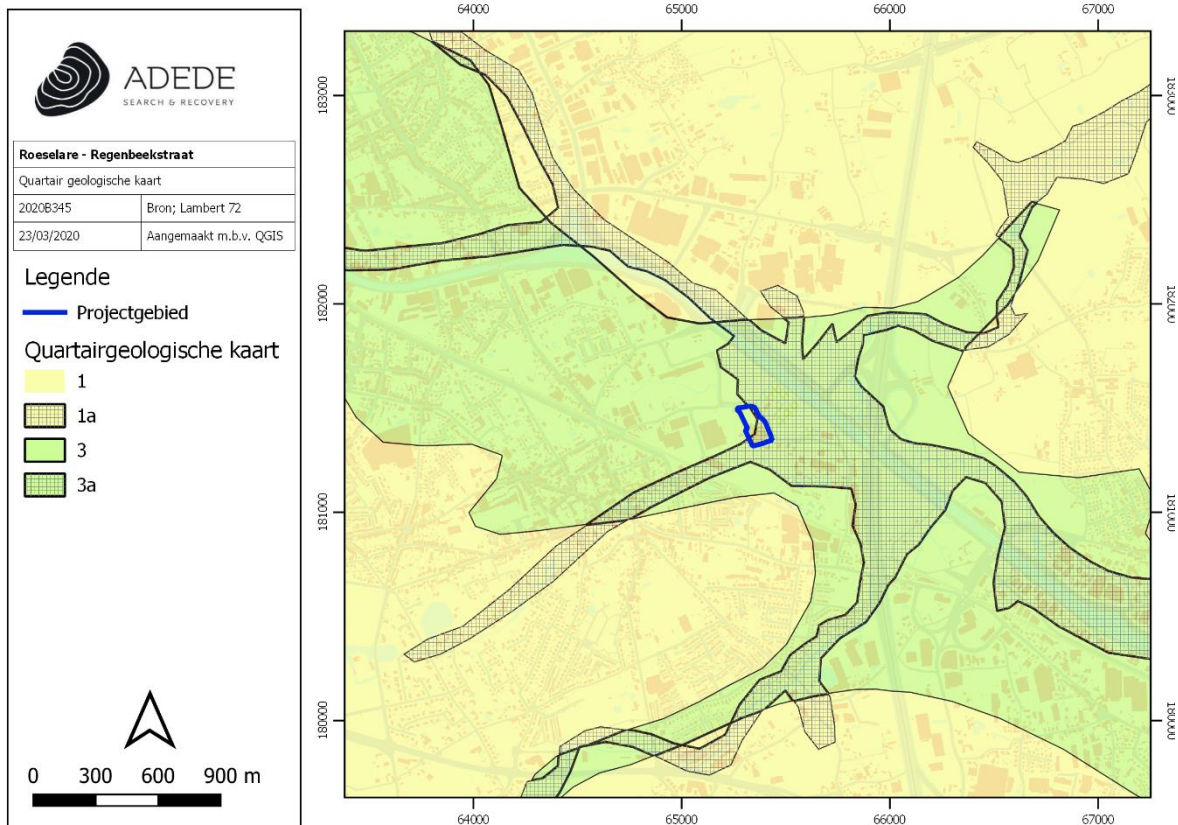
Volgens de Quartaire geologische kaart (1:200.000) ligt het plangebied op profieltype 3a.

Bij dit profieltype zijn Holocene en/of Tardiglaciale afzettingen aanwezig bovenop de Pleistocene sequentie. Dit profieltype is opgebouwd uit volgende lagen:

- Fh: Dit betreft fluviaatiele afzettingen, inclusief organochemisch en primariën, en afzettingen van het Holoceen en mogelijk Tardi-Glaciaal (Laat-Weichseliaan)
- Elpw: Dit zijn eolische afzettingen (zand tot silt) van het Weichseliaan (Laat-Pleistoceen) of mogelijk Vroeg-Holoceen. In het zuidelijke gedeelte van Vlaanderen bestaan deze afzettingen

voornamelijk uit silt (loess) en in de meer noordelijke en centrale delen van Vlaanderen, waar het onderzoeksgebied zich bevindt, zijn deze opgebouwd uit zand tot zandleem. Met mogelijks HQ: hellingsafzettingen van het Quartair.

- Flpw: Dit zijn fluviatiele afzettingen van het Weichseliaan (Laat-Pleistoceen)

Figuur 5. Situering van het projectgebied op de quartair geologische kaart.

3.2.3 Bodem

In dit hoofdstuk worden achtereenvolgens de bodemtypekaart, potentiële bodemerosiekaart, erosiegevoeligheidskaart en het bodemgebruiksbestand besproken.

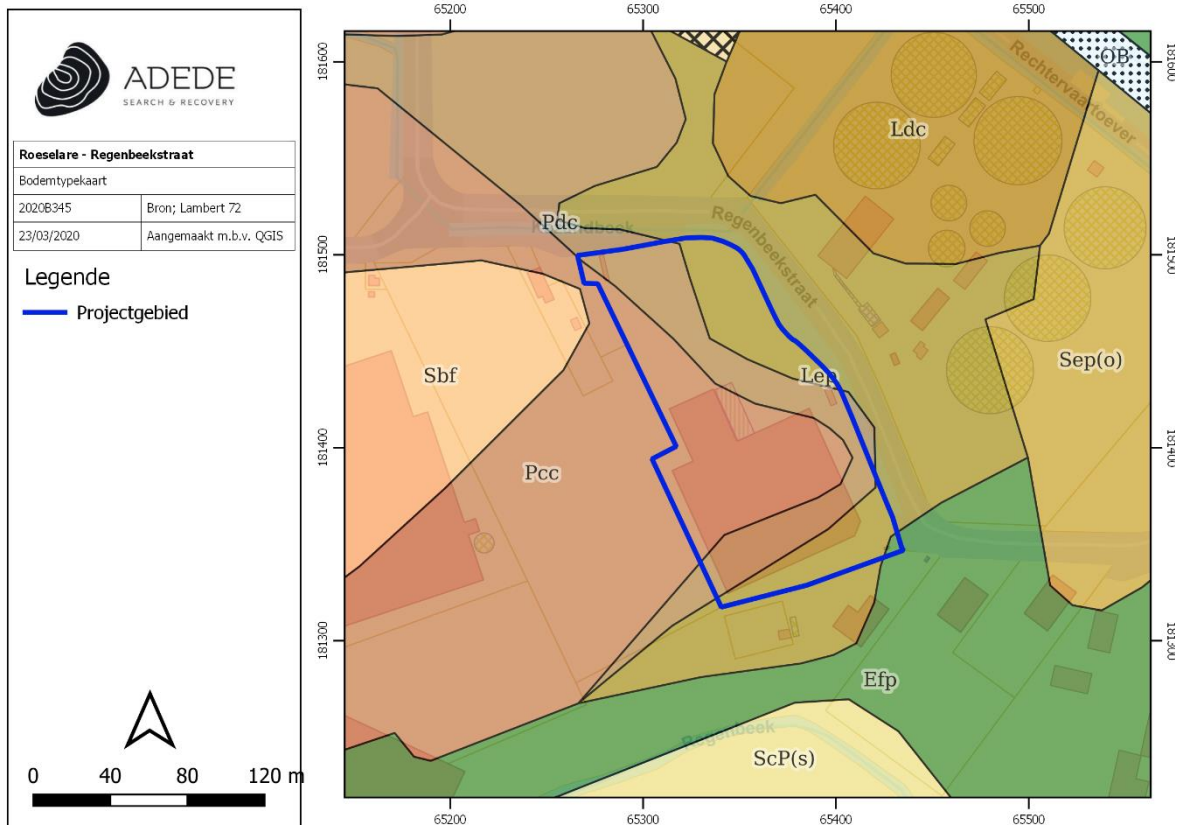
3.2.3.1 Bodemtypekaart

Volgens de bodemtypekaart ligt het plangebied over 4 verschillende bodemtypes.

- Efp (zuidoostelijke hoek): Deze serie bestaat uit zeer sterk gleyige bodems op klei met een reductiehorizont. Het zijn zeer natte grondwatergronden die zich op alluviale kleiige materialen ontwikkelen. Meestal is er een verveende humeuze bovengrond met intense

roestverschijnselen aanwezig. De reductiehorizont begint ondieper dan 80cm onder het maaiveld. Het zijn zeer natte bodems die in de winter onder water staan en zelfs in de zomer nat blijven.

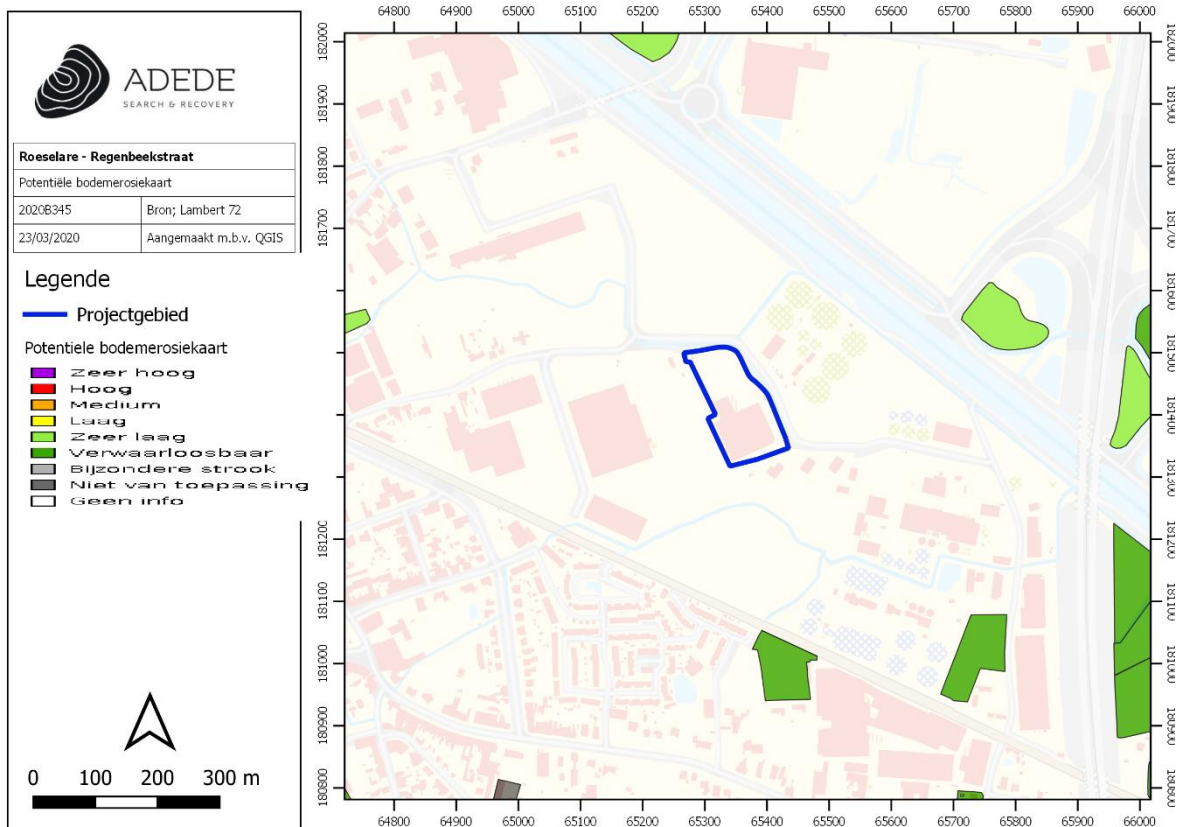
- Lep(zuid- en oostzijde plangebied): betreft een natte zandleembodem zonder profiel. Deze hydromorfe alluviale bodem is heel nat en soms kortstondig geïnundeerd in de winter; vochtig in de zomer. De kleur is overwegend grijs met talrijke roestvlekken; dieper dan 80 cm wordt blauwgrijs reductiemateriaal aangetroffen
- Pdc: Matig natte licht zandleembodem met sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B horizont. Bij deze matig natte (soms matig droge) bodems op licht zandleem is de humeuze bovengrond homogeen en goed ontwikkeld grijsbruin en gemiddeld 30 cm dik. De verbrokkelde textuur B is zwak ontwikkeld en begint op 40-60 cm. Bij het complex PDC en PdC is de Pdc serie geassocieerd met zwak ontwikkelde Podzolen (. . f). Roestverschijnselen beginnen tussen 40-60 cm. Bij de complexe draineringsklasse (. D .), zijn naast matig natte bodems ook matig droge bodems aanwezig, waar roestverschijnselen beginnen tussen 60 en 90 cm. Deze bodems zijn te nat in de winter, soms iets te droog in de zomer. De Pdc gronden, als voornaamste component van de reeks, zijn geschikt voor alle akkerbouw en goed voor weide. Ze zijn iets te koud in het voorjaar voor tuinbouw en daarom alleen te gebruiken voor late groenten (boontjes). De bodems komen vooral voor in depressiegebieden van het licht zandleemgebied.
- Pcc: Matig droge licht zandleembodem met sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B horizont. De humeuze bovengrond van deze bodems is 25-30 cm dik en grijsbruin. Bij Pcb rust hij op een zwak humeuze, bruine kleur B horizont van 30-50 cm dikte. Bij Pca gaat hij langs een overgangshorizont over op een textuur B welke zich in successieve lemige en zandiger banden heeft ontwikkeld op een diepte van 60-100 cm. Bij Pcc is deze sterk gevlekte textuur B verbrokkeld, discontinu met helbruine vlekken en lichtere kleuren; veelal komen er ijzerconcreties in voor. De roestverschijnselen beginnen in de textuur B tussen 60 en 90 cm diepte. Deze bodems genieten een gunstige waterhuishouding. Ze zijn matig geschikt voor wintertarwe, voederbieten en weide, maar geschikt tot zeer geschikt voor aardappelen en zomergranen. In West-Vlaanderen worden ze op grote schaal gebruikt voor extensieve groenteteelt. Voor schorseneren en wortelen zijn het topbodems.

Figuur 6. Situering van het projectgebied op de bodemtypekaart.

3.2.3.2 Potentiële bodemerosie

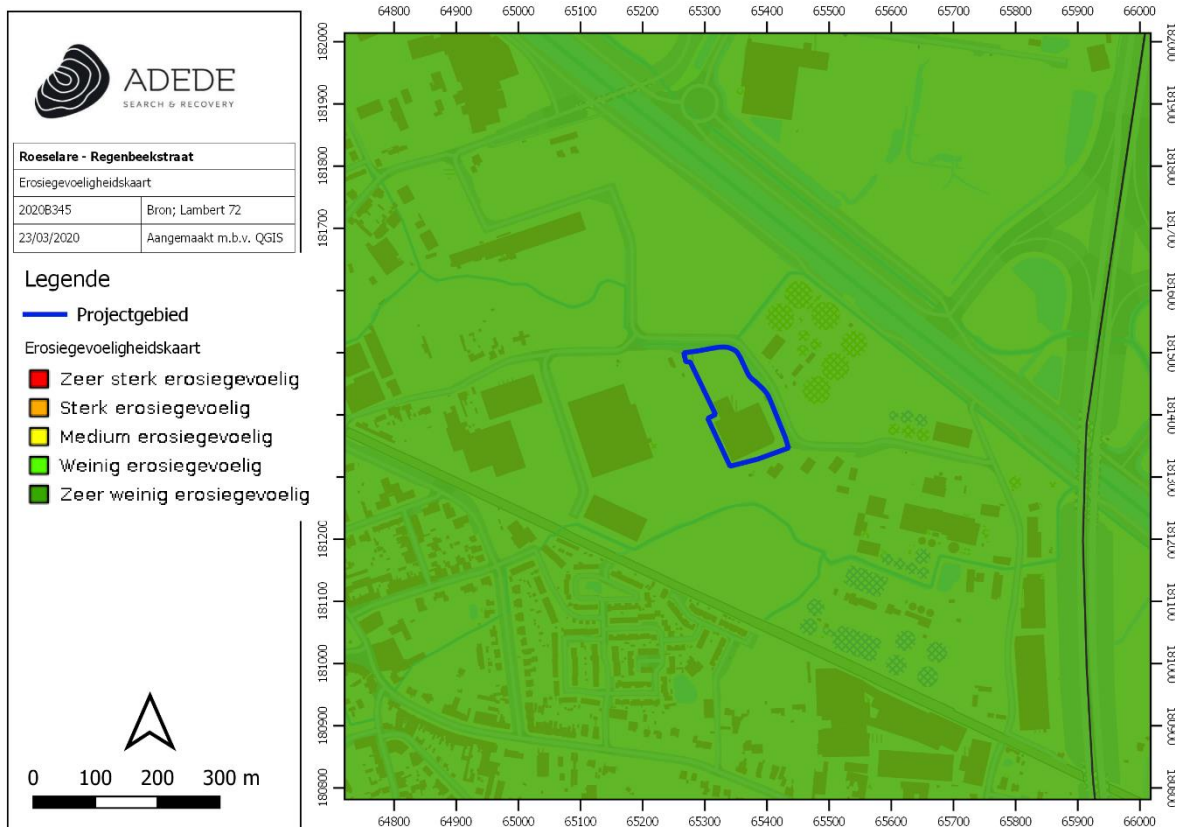
Op de potentiële Bodemerosiekaart wordt het projectgebied niet gekarteerd. Enkele percelen in de ruime omgeving worden echter gekarteerd met een zeer laag tot verwaarloosbaar potentieel tot bodemerosie.

Figuur 7. Situering van het projectgebied op de potentiële bodemerosiekaart.

3.2.3.3 Erosiegevoeligheid

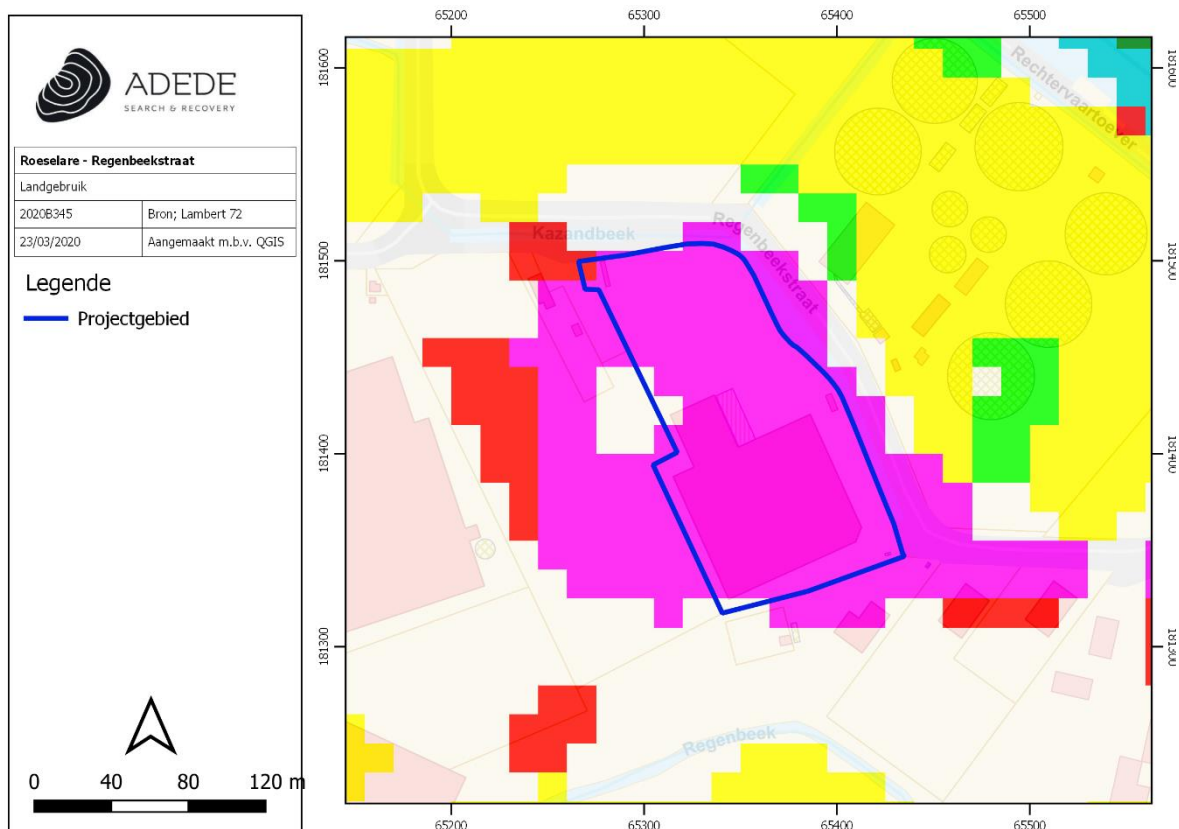
Het grondgebied van de stad Roeselare staat gekarteerd als zeer weinig erosiegevoelig.

Figuur 8. Situering van het projectgebied op de erosiegevoeligheidskaart.

3.2.3.4 Landgebruik

Op het bodemgebruiksbestand wordt het projectgebied grotendeels gekarteerd als 'industrie en handelsinfrastructuur' (paars). Het grootste deel van het gebied wordt bedekt door artificiele structuren. Deze infrastructuur (gebouwen, loodsen, .) hebben een industriële of handelsfunctie. Kleinere gedeelten worden gekarteerd als 'andere bebouwing' (rood) en 'akkerland' (wit).

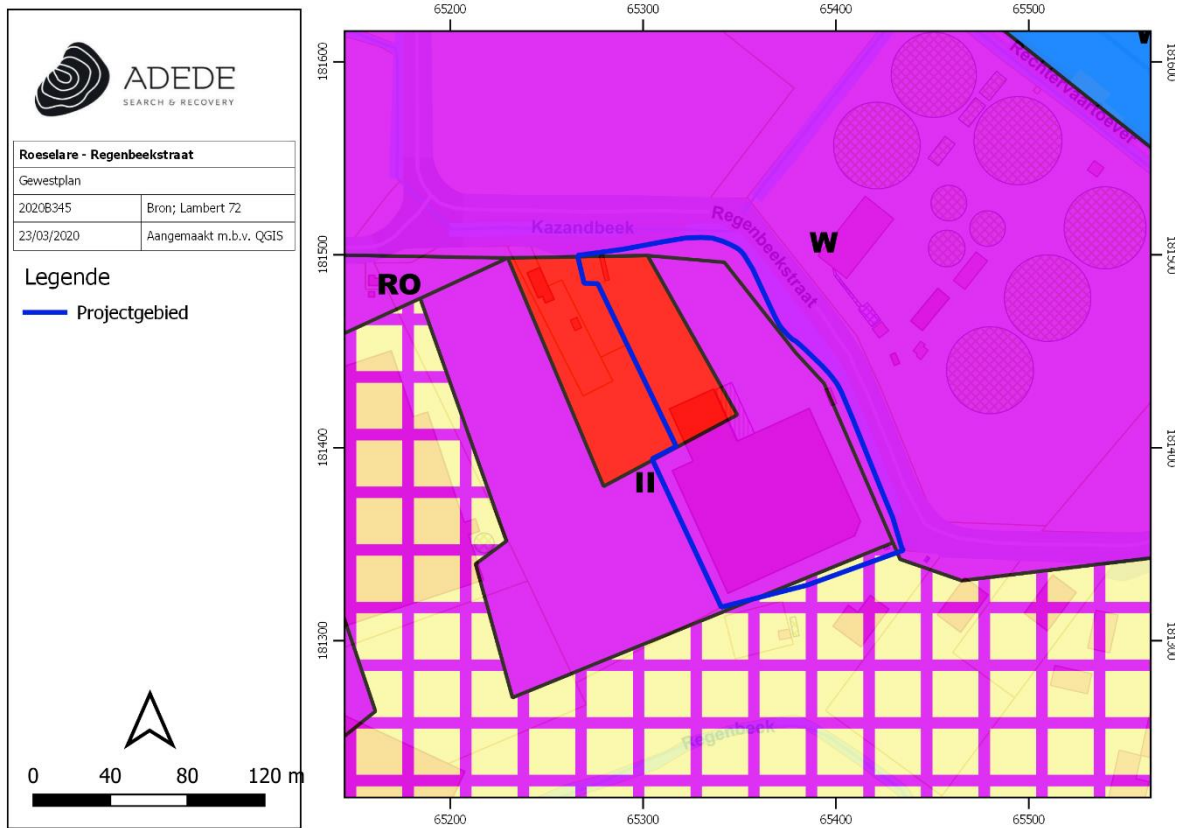

Figuur 9. Situering van het projectgebied op het bodemgebruiksbestand.

3.2.3.5 Gewestplan

Het Vlaams Gewestplan gaat terug op de 'wet op de stedenbouw', goedgekeurd in 1962. Tussen 1976 en 1980 werden 48 afzonderlijke plangewesten aangewezen, die samen het Vlaams Gewestplan vormen. Het Vlaams Gewestplan geeft de precieze functiebestemming van het totale grondgebied weer. De bestemming verwijst naar de algemene en aanvullende (bijzondere) stedenbouwkundige voorschriften zoals ze werden vastgelegd door de Vlaamse Regering. In het gewestplan staat het projectgebied grotendeels gekarteerd als '**gebied voor milieubelastende industrie**'. In het noordwesten van het projectgebied vinden we een klein gedeelte '**woongebied**' terug.

Figuur 10. Situering van het projectgebied op het gewestplan.

3.3 Historische situering van het onderzoeksgebied

3.3.1 Algemene historische situering

De oudste sporen van menselijke activiteit in de regio rond Roeselare dateren uit het epi-paleolithicum (ca. 9000 v.Chr.). De eerste nederzettingen die zijn aangetroffen met woningen op palen en platforms situeren zich op de hoger gelegen zandruggronden aan de Mandel en dateren uit het neolithicum.

De oudste bewoningskern van Roeselare is ontstaan aan een kruispunt van twee Romeinse heirbanen, die van Bavai-Rijsel-Menen-Roeselare-Brugge-Aardenburg en die van Doornik-Kortrijk-Wijnendale-Oudenburg. Het gebied werd bevoeid door de Mandel en de St.-Amandsbeek. De ontwikkeling kan zijn gegaan van een Romeinse villa met een vicus naar een kleine stedelijke kern.

In 822 wordt Roeselare voor het eerst vermeld in een schriftelijke bron, namelijk als "Roslar" in een oorkonde waarin Lodewijk de Vrome het gebied schenkt aan de St.-Pietersabdij van St.-Amand-les-Eaux in Noord-Frankrijk. In 957 krijgt de nederzetting toelating om zich te versterken tegen de invallen van de Noormannen. Vermoedelijk betreft het 's Gravenwal, bij Sanderus (1641) aangeduid als een versterkte woning op een omwalde terp ten westen van de St.-Michielskerk (cf. infra). Hetzelfde charter verschaft ook het privilege tot het houden van een wekelijkse markt. Rond 1250 krijgt Roeselare stadsrechten van Margaretha van Constantinopel.

In dezelfde eeuw worden het St.-Jansgasthuis aan de Mandel, ter hoogte van het huidige Klein Seminarie in de Zuidstraat en een hal met belfort, centraal op de Grote Markt gebouwd.

In de 14de en 15de eeuw fungeert Roeselare als centrum van de weefnijverheid. Door middel van een keure van 1357 wordt de nijverheid beschermd tegen Gentse inmenging. Toch treedt er een recessie op aan het eind van de 15de eeuw vanwege een prijzenslag met de omringende concurrerende steden. In 1488 worden onder meer de hal, het belfort en de St.-Michielskerk verwoest bij een inval en plundering door huurlingen van Maximiliaan van Oostenrijk. Hierna worden de verwoeste gebouwen herbouwd in laatgotische stijl met financiële steun van Filips van Kleef, heer van Wijnendale.

De Beeldenstorm in 1566 gaat ook aan Roeselare niet voorbij en de inboedel van de St.-Michielskerk en de heiligenbeelden van de stadshal worden vernield. Door het hieropvolgende uitbreken van de 80-jarige oorlog (1568-1648) wijken veel ambachtslieden, o.m. talrijke wevers en intellectuelen uit naar Nederland, maar ook naar Duitsland en Engeland. Aan het eind van de 80-jarige oorlog is er een periode van rust onder Albrecht en Isabella (1598-1621), die leidt tot het herstel van de St.-Michielskerk in 1641. Ook de stadshal wordt hersteld en kloosterscholen als paters augustijnen (1635) en grauwezusters (1678) worden gebouwd. Beide laatste vormen de kern van de huidige onderwijsinstellingen, respectievelijk het Bisschoppelijk College of Klein Seminarie en de scholen van de grauwezusters Franciscanessen. Ook wordt een stadsschool opgericht.

Na de 80-jarige oorlog wordt de linnennijverheid opnieuw opgestart. Op de kaart van Sanderus uit 1641 staat een tweede marktplaats afgebeeld, de zogenaamde 'Nieuwe maert' ten noordwesten van de Grote Markt. Door de Frans-Spaanse oorlogen kan er toch geen echte economische heropleving plaatsvinden. In 1704 stort het verwaarloosde belfort in en beschadigt daarbij de hal. In 1711 wordt daarom een kleine, voorlopige hal gebouwd op een nieuwe locatie aan de zuidoost-kant van de markt, in plaats van centraal.

In de achttiende eeuw is een periode van bloei door het Oostenrijks bewind en de daaropvolgende Franse bezetting. Halverwege de achttiende eeuw, wordt de steenweg Brugge-Roeselare-Menen-Rijsel die in het stadscentrum samenvalt met de as Ieper-, Zuid- en Noordstraat aangelegd. Tussen 1769 en 1771 wordt een nieuw stadhuis met hal gebouwd ter vervanging van de in 1749 afgebrande, voorlopige hal. De linnenproductie schiet aan het eind van de achttiende eeuw tijdens de Franse bezetting de hoogte in.

In de eerste helft van de 19de eeuw zakt de linnennijverheid weer, grotendeels omdat het een huisnijverheid was en deze niet kon concurreren met het mechanisch gesponnen garen uit Engeland. Vanaf het midden van de 19de eeuw zorgen nieuwe infrastructuurwerken echter voor een heropleving van handel en nijverheid. In deze periode worden de spoorlijnen aangelegd en het wegennet uitgebreid o.m. van Roeselare naar Passendale, Hooglede, Oostnieuwkerke en Beveren. Ook het tussen 1862 en 1872 gegraven kanaal Roeselare-Ooigem biedt een belangrijke voorwaarde voor de industriële opleving.¹

Het projectgebied zelf leunt nauwer aan tegen de oude bewoningskern van Rumbeke, een nederzetting die zich in de schaduw van de stad Roeselare ontwikkeld heeft. Rumbeke wordt voor het eerst vermeld in de twaalfde eeuw als 'Rumbeca'. De benaming verwijst vermoedelijk naar moeras of brede beek. In de twaalfde eeuw omvatte de parochie het huidige grondgebied van Rumbeke, Oekene en Kachtem. Vanaf 1149 werd het grondgebied van Kachtem een zelfstandige parochie. Tussen 1116 en 1559 werd het patronaat van de parochie gedragen door de Sint-Bertinusabdij van Sint-Omaars. Tot de zestiende eeuw vormt Rumbeke een betwist gebied tussen de kasselrijen Ieper en Kortrijk. Rumbeke was verdeeld over vier heerlijkheden: Rumbeke, 't Hof van Izegem, Hazelt en Roeselare-ambacht. De heerlijkheid Rumbeke, ook Caestre genoemd, was oorspronkelijk eigendom van de graven van Vlaanderen. In de loop van de dertiende eeuw kwam het in handen van de heren van Wervik en vervolgens van de families van Nevele, Lichtervelde, Gistel en Antoign. In 1426 werd de heerlijkheid verkocht aan Segher van Langemeersch, door huwelijk kwam het vervolgens in 1479 in handen van de familie de Thiennes. In 1649 werd de heerlijkheid Rumbeke verheven tot graafschap.

---

¹ Agentschap Onroerend Erfgoed 2020: Roeselare [online] <https://id.erfgoed.net/themas/13730> (Geraadpleegd op 12-11-2020).

Tussen 1678 en 1713 werd Rumbek met de Kasselrij Ieper ingelijfd bij Frankrijk. Ten tijde van de godsdienstoorlogen kreeg Rumbek het zwaar te verduren, ondermeer de kerk werd geplunderd terwijl de dorpskern tot puin herleid werd. Vanaf de zestiende eeuw vormde de vlasindustrie een belangrijke inkomstenbron voor het gebied. Tot de eerste helft van de negentiende eeuw bleven veel landarbeiders hierin werkzaam. Na een crisis tussen 1845-1847 emigreerden veel landarbeiders die in de vlasindustrie werkzaam waren naar Frankrijk. In de tweede helft van de negentiende eeuw bloeide daarentegen de kweek van chicorei. Ook werden verschillende kleiputten geëxploiteerd en steenovens opgericht. De weefindustrie bleef belangrijk en kende haar hoogtepunt begin 20ste eeuw toen drie mechanische weverijen opgericht werden in Rumbek. In 1918, in de nasleep van de eerste Wereldoorlog, had Rumbek zwaar te leiden onder beschadigingen tijdens het bevrijdingsoffensief.²

3.3.2 Historisch kaartmateriaal

3.3.2.1 Fricx-kaarten (1712)

Eugène Henry Fricx (1644-1730) gaf zijn naam aan de kaarten die genoegzaam bekend zijn als de Fricx-kaarten. Deze vooraanstaande Brusselse drukker uit de zeventiende en de achttiende eeuw, werd in 1689 door de Conseil-privé van de Spaanse Koning benoemd tot Koninklijk Drukker.³ Met zijn atlas 'Cartes des Pays-Bas et des frontières de France' wenste Fricx voornamelijk zijn kunde als drukker in het licht te stellen, met het oog op het behouden van zijn titel als Koninklijk Drukker. Hij zou deze titel uiteindelijk voor het leven verkrijgen. De atlas is in feite een bundeling van heterogene, losse kaarten, die nauw verband houden met de Spaanse Successieoorlog (1702-1713). De kaart is immers grotendeels gebaseerd op kaarten van Franse ingenieurs onder leiding van Jacques Pennier en François Naudin. Dit verklaart ook waarom de kaart beter uitgewerkt is voor de Westelijke delen van het land, die door de Franse cartografen beter in kaart gebracht werden. Vanuit een geografisch perspectief is de atlas op te delen in een topografische kaart, bestaande uit 24 kaartbladen (schaal 1/110000 en 1/115000), en een verzameling stadsplannen en overzichtskaarten van belegeringen en veldslagen. De topografische kaart van Fricx is de eerste overzichtskaart van de Zuidelijke Nederlanden van een dergelijk hoge kwaliteit en kwam tot stand tussen 1704 en 1712, al is het niet onwaarschijnlijk dat het laatste kaartblad pas in 1727 werd uitgegeven.⁴ De Grote afwijking op de Fricxkaart wordt veroorzaakt

---

² Agentschap Onroerend Erfgoed 2020: Rumbek [online] <https://id.erfgoed.net/themas/13735> (Geraadpleegd op 12-11-2020).

³ C. Lemoine-Isabeau, 'Eugène Henry Fricx' in: *Lexicon der Geschiede der Kartografie (1986, boek 1) pp. 242-243.*

⁴ C. Lemoine-Isabeau, *Les militaires et la cartographie des Pays-Bas méridionaux et de la principauté de Liège à la fin du XVIIe et au XVIIIe siècle (Brussel, 1984).*

door een gebrek aan schaalvastheid. De Fricxkaart lijkt ons dan ook weinig extra informatie te bezorgen.

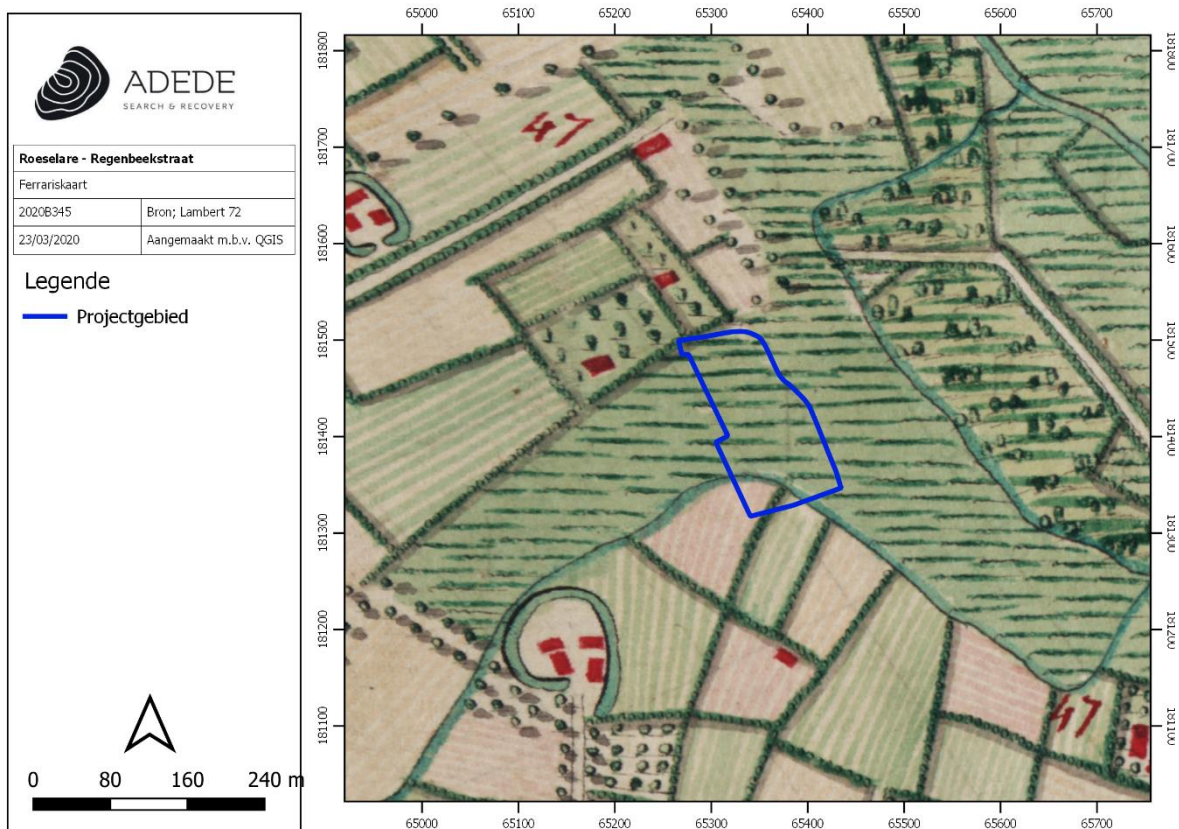
Figuur 11. Situering van het projectgebied op de kaart van Fricx.

3.3.2.2 Kaart van Ferraris (1771 – 1778)

In opdracht van Keizerin Maria-Theresia werden de Oostenrijkse Nederlanden gedurende de periode 1771-1778 uitgebreid in kaart gebracht. De eerste plannen voor dit project dateren al van 1751, maar het zou nog tot 1770 duren vooraleer de Keizerin haar fiat gaf aan het project. Het was Joseph-Jean-François, graaf de Ferraris (1726-1814) die de leiding van het project in handen kreeg. De Ferraris was een gerenommeerd generaal uit het Oostenrijkse leger, die in Wenen Cartografie studeerde en reeds op jonge leeftijd actief werd in het leger.⁵ De 275 uiterst gedetailleerde topografische kaarten werden geklasseerd volgens bundels en vergezeld van een beschrijvende teksten. De kaart werd in drievoud gemaakt en het exemplaar dat bedoeld was voor de landvoogd Karel van Lotharingen, is heden in bezit van de Koninklijke Bibliotheek Albert I te Brussel. De andere exemplaren bevinden zich in het

⁵ A. De Smet, 'Le Général-Comte de Ferraris et la carte des Pays-Bas autrichiens, in s.n., *Album Antoine De Smet* (Brussel, 1974) pp. 347-362.

Nederlandse Rijksarchief te Den Haag en het Kriegsarchiv te Wenen.⁶ De Ferrariskaart had tot doel een militaire kaart te zijn, waarbij de details niet de voornaamste zorg waren, maar eerder de algemene aanduiding van hagen, grachten, rivieren en gebouwstructuren. Daarbij was het van belang dat het gebruik van de kaart zo voor de hand liggend mogelijk was. Daarbij werd overigens geen legende opgesteld, daar alle kaartelementen geacht werden duidelijk te zijn. Pas later werden legenda aan de kaarten toegevoegd.⁷ Op de Ferrariskaart Vinden we het projectgebied terug in een landelijk gebied. Het projectgebied is voornamelijk in gebruik als weiland. In het zuiden vinden we een klein gedeelte akkers terug. In het zuiden baant ook de beek zich een weg doorheen het projectgebied. Bebouwing in het gebied is schaars maar wel duidelijk aanwezig. Waarbij we ook twee sites met walgracht kunnen onderscheiden en enkele hoeves.

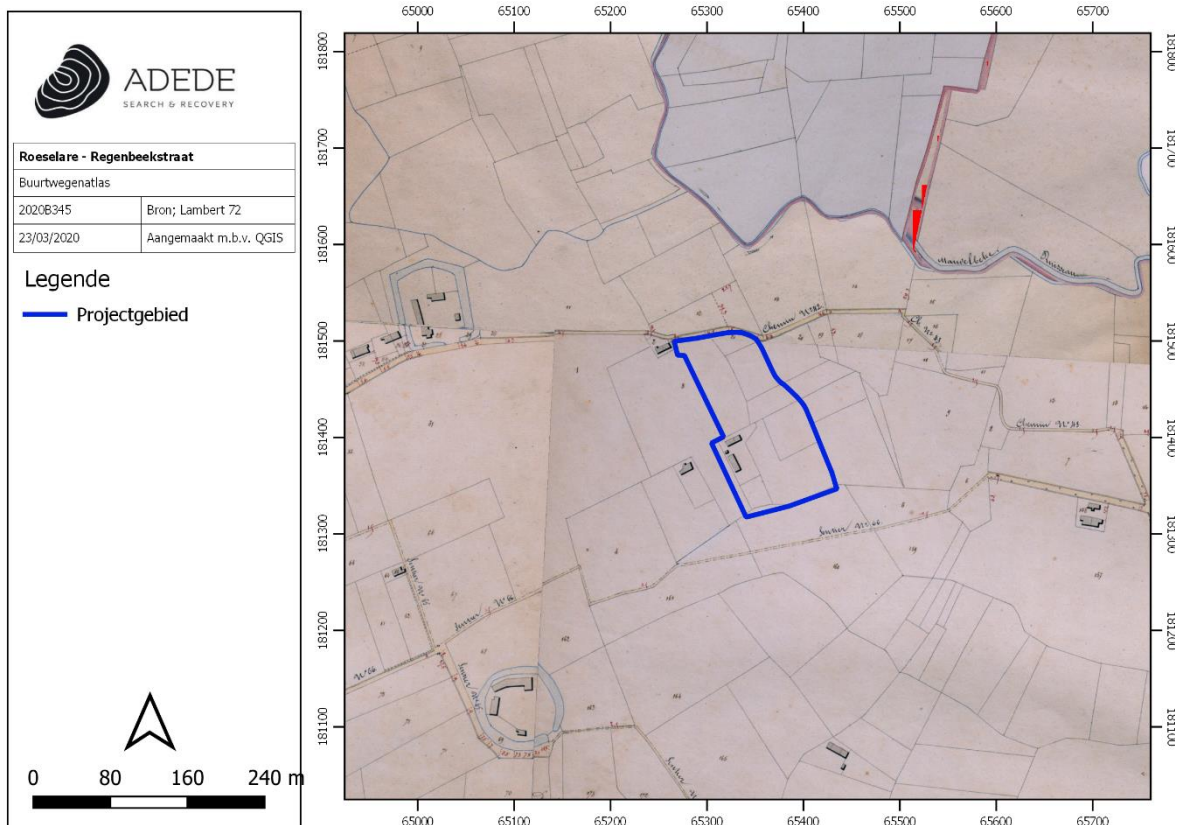
Figuur 12. Situering van het projectgebied op de kaart van Ferraris.

⁶ W. Bracke 'De kaart van de Oostenrijkse Nederlanden door graaf de Ferraris', in: s.n., *De Grote Atlas van Ferraris* (Tielt, 2009) pp. 5-19.

⁷ Karen De Coene, Thérèse Ongena, Frederic Stragier, Soetkin Vervust, Wouter Bracke & Philippe De Maeyer, 'Ferraris, the Legend', in: *Cartographic Journal* 49 (2012, 1), pp. 30-42.

3.3.2.3 *Atlas der Buurtwegen (1840)*

De Atlassen der Buurtwegen werden opgemaakt in uitvoering van de wet van 10 april 1841 met als doel ondubbelzinnig aan te duiden welke kleine wegen een openbaar karakter hadden. Er werd dus een inventarisatie gemaakt van alle 'openbare' wegen en 'private' wegen met openbare erfdiensbaarheid'. De atlas maakt een onderscheid in buurtwegen en voetwegen (sentiers). In de periode 1843-1845 werd per toenmalige gemeente een atlas opgemaakt, met uitzondering van een aantal stadskernen. Een atlas is samengesteld uit overzichtsplannen, detailplannen en tabellen. Overzichtsplannen zijn één of meerdere plannen van de betreffende atlasgemeente met aanduiding van de omtrekken van deelgebieden, die genummerd zijn; de nummering van de deelgebieden verwijst naar het nummer van het detailplan; de schaal waarin de overzichtsplannen zijn opgemaakt is meestal 1/10.000. Detailplannen zijn meestal opgemaakt op kaartschaal 1/2.500; in enkele gevallen zijn ze opgemaakt op een andere schaal, bijvoorbeeld in stedelijke centra en buitengebieden. De tabellen die in de atlassen zijn opgenomen bevatten de wegkarakteristieken, het nummer van de buurtweg, de lengte, de oppervlakte, tabellen van de eigenaars van de aangelande percelen en tabellen van grondinname. Op de Atlas der Buurtwegen zien we een vergelijkbare situatie als op de Ferrariskaart. Het lijkt er echter op dat er op de Ferrariskaart een afwijking bestaat, waarbij het projectgebied op de Ferrariskaart te ver naar het zuiden geprojecteerd wordt, waaruit we kunnen afleiden dat ten tijde van de Ferrariskaart ook reeds bebouwing binnen het projectgebied voorkwam. Verder lijkt het er op dat de Atlas der Buurtwegen geheel overeen komt met de Ferrariskaart.

Figuur 13. Situering van het projectgebied op de Atlas der Buurtwegen.

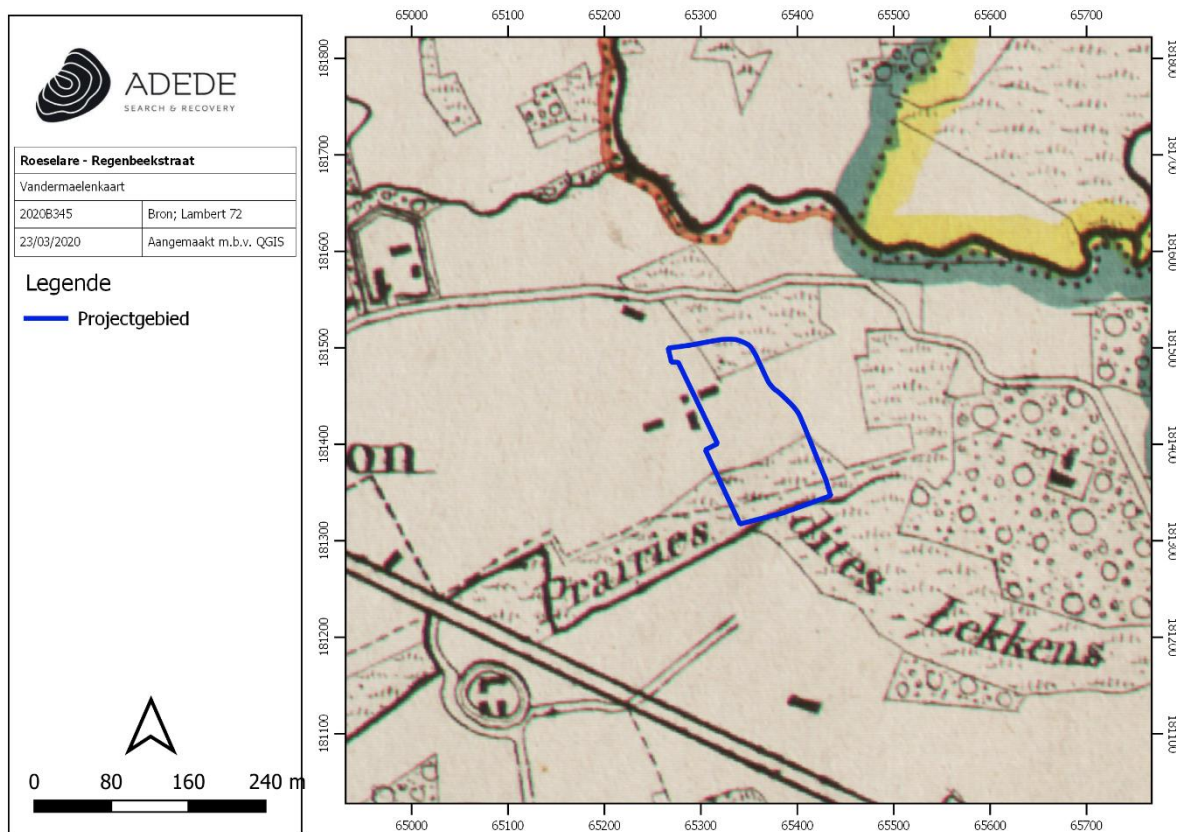
3.3.2.4 Topografische kaart van Vandermaelen (1846 – 1854)

Philip Vandermaelen (1795-1869) was een autodidact cartograaf die vanwege zijn eerdere verwezenlijkingen op vlak van cartografie vanaf 1831 nauw samenwerkte met de overheid. Kort na de Belgische onafhankelijkheid richtte hij het 'Etablissement Géographique' op, een instituut dat tot 1880 zou bestaan en naast een uitgeverij van kaarten en geografische werken, ook een museum en opleidingscentrum voor cartografen was.⁸ Aanvankelijk was zijn opdracht het karteren van de grenzen op basis waarvan de onderhandelingen gevoerd werden tussen België en Holland. Hij maakte van zijn bevoorrechte positie bij de overheid gebruik om de hand te leggen op de handgeschreven plannen van de gemeentelijke kadasters en verwierf ook de bestaande triangulaties. Daar hij kon beschikken over een schare goed opgeleide topografen, die hij overal ten lande uitstuurde om opmetingen gaan doen, beschikte hij al snel over alle informatie om een nieuwe topografische kaart van het jonge België te

⁸ L. Wellens-De Donder, Philippe Vandermaelen, 1795-1869 (Brussel, 1969).

maken. Een eerste kaart op schaal 1:80.000 in 25 folio's – een meesterwerk van de lithografie – werd voltooid in 1853, terwijl de 250 folio's van de kaart op schaal 1:20.000 verschenen tussen 1846 en 1854.⁹ De Kaart van Vandermaelen bevestigt de situatie zoals zichtbaar op de voorgaande kaarten, al lijkt het er op dat het projectgebied een fractie te ver zuidelijk gekarteerd wordt..

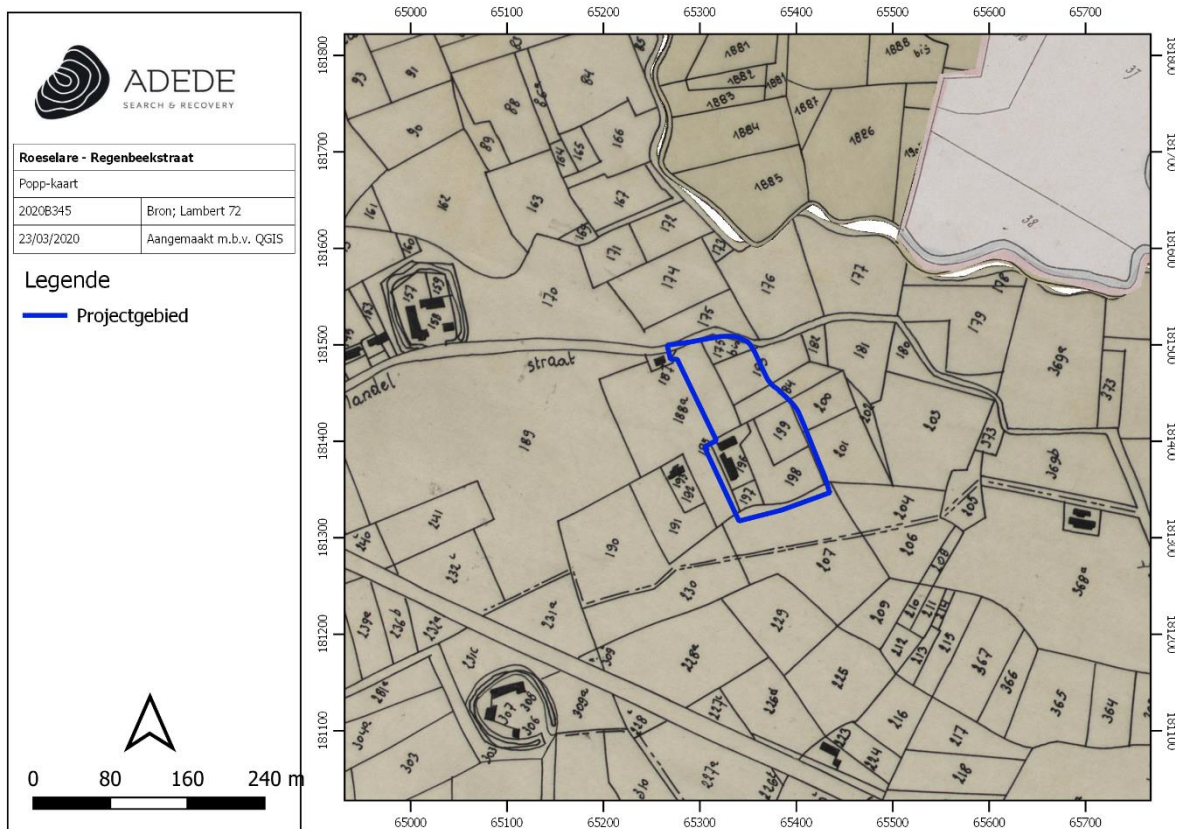
Figuur 14. Situering van het projectgebied op de kaart van Vandermaelen.

3.3.2.5 Kaart van Popp (1842 – 1879)

De Popp-kaarten zijn een verzameling kadasterkaarten die in de 19de eeuw werden uitgegeven door de Brugse drukker-uitgever Philippe Chrétien Popp (1805-1879). In 1827 werd Popp benoemd tot controleur van het kadaster in Brugge. Na de Belgische onafhankelijkheid kreeg Popp, in navolging van Philip Vandermaelen, de goedkeuring van de overheid om de Belgische kadasterplannen in de handel te brengen. De kadasterkaarten van Popp zijn dus in feite een gecommmercialiseerde versie van het toenmalige kadaster van België en bevatten zodoende veel gegevens over perceelsindeling.

⁹ C. Lemoine-Isabeau, La carte de Belgique et l'institut Cartographique Militaire(Dépot de la Guerre), 1830-1914 (Brussel, 1988).

Bijkomende informatie bij de kaarten werd uitgegeven in bijgaande leggers. Popp overleed voor hij zijn volledige kadastrale atlas kon afwerken. Zijn weduwe vervolledigde nog de plannen voor de provincie luik, maar voor sommige gebieden beschikken we niet over een kadastrale kaart van Popp.¹⁰ Op de kadastrale kaart van Popp lijkt de situatie in het gebied ongewijzigd te zijn gebleven.

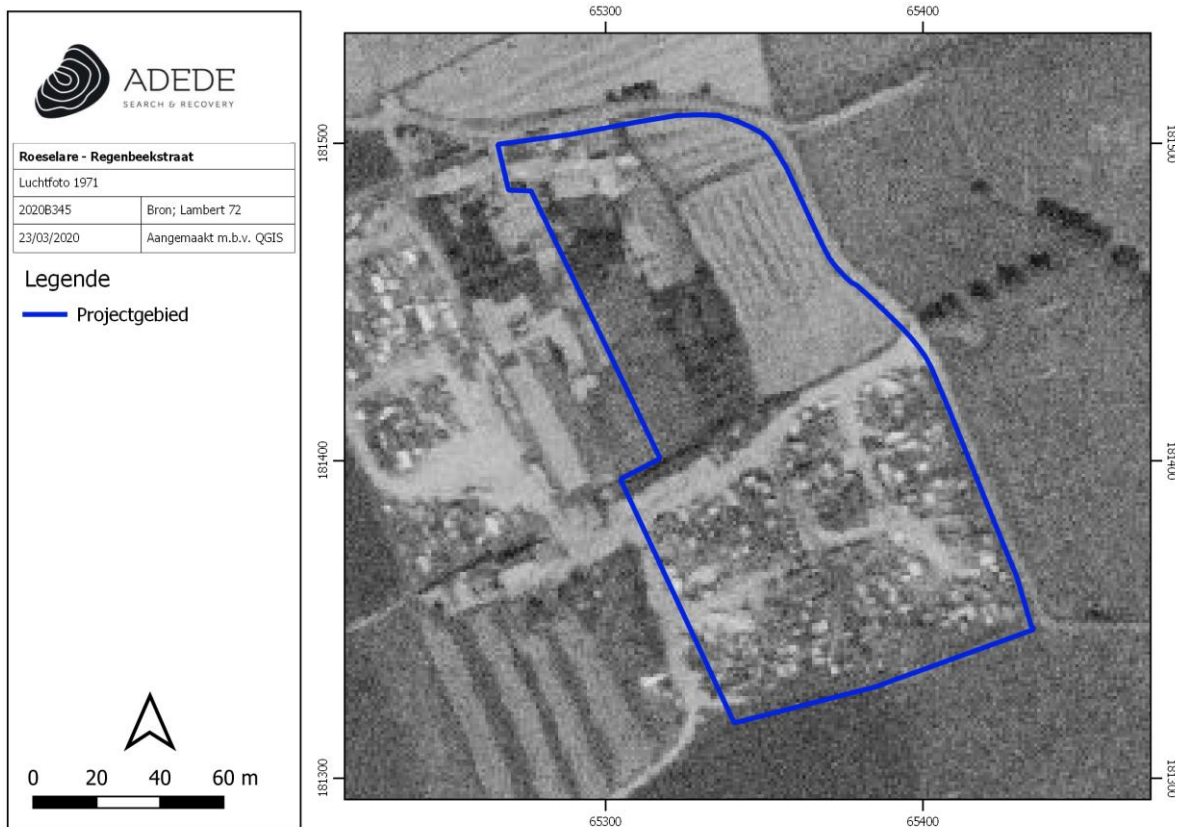

Figuur 15. Situering van het projectgebied op de kaart van Popp.

3.3.1 Luchtfoto 1971

De luchtfoto van 1971 is van een uiterst slechte kwaliteit die niet toelaat om duidelijke uitspraken te doen over de staat van het projectgebied in deze periode. In de noordwestelijke hoek lijkt er bebouwing waarneembaar te zijn. In het noorden van het projectgebied lijkt er verder geen bebouwing waarneembaar en lijkt het projectgebied in gebruik als landbouwgrond. Het zuidelijke gedeelte van het projectgebied lijkt verstoord te zijn, al is het niet mogelijk uitspraken te doen over de precieze aard van de versterking.

¹⁰ S. Vrielinck, *Grootse plannen. De kadastrale Atlas van België van P.C. Popp: genese en datering (1840-1880)* (Amsterdam, 2018).

Figuur 16. Situering van het projectgebied op de luchtfoto van 1971.

3.3.2 Luchtfoto 1979-1990

Op de luchtfoto van 1990 zien we dat een gelijkaardige verstoring als in het zuiden van het gebied zich heeft doorgezet naar het noordoosten van het projectgebied. Ook hier is het niet meteen duidelijk is wat de precieze aard van deze verstoring is.

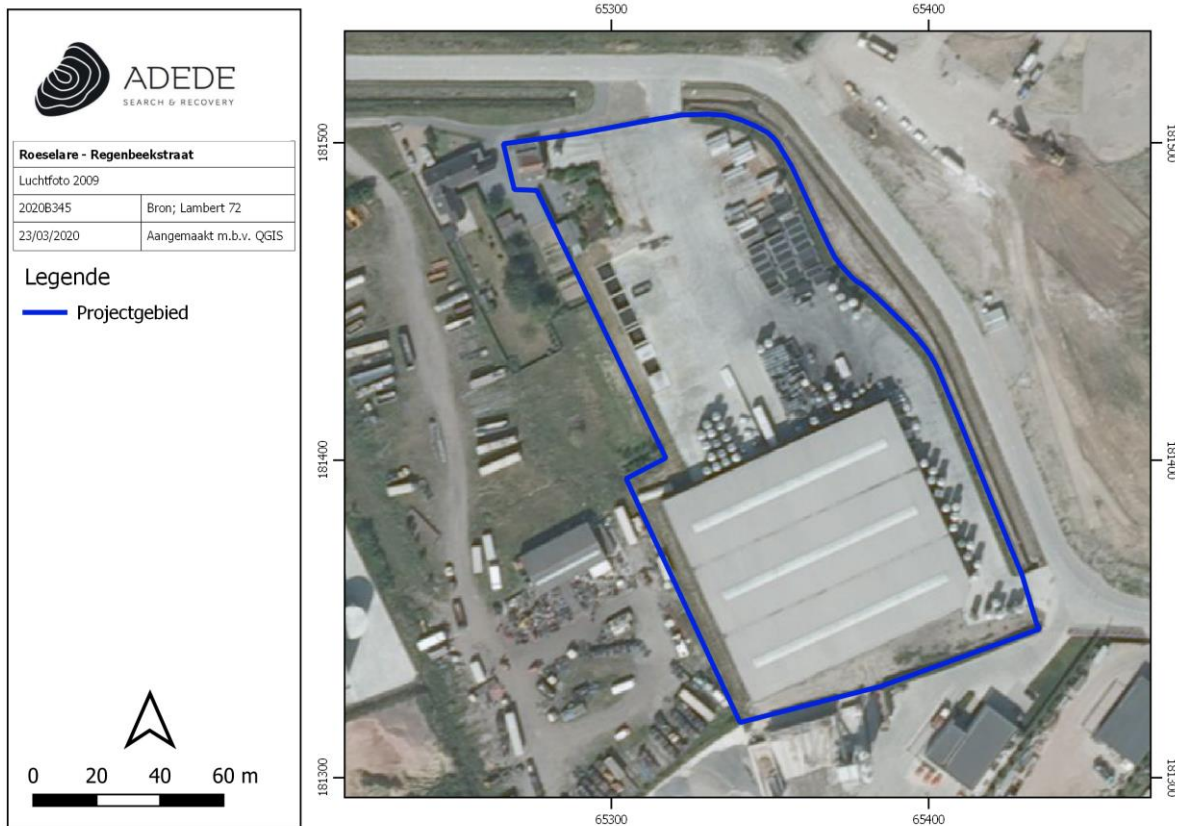

Figuur 17. Situering van het projectgebied op de luchtfoto van 1979-1990.

3.3.3 Luchtfoto 2009

Op de luchtfoto van 2009 zien we dat het projectgebied quasi volledig verhard werd en dat in het zuiden een groot fabrieksgebouw verrezen is. Wanneer we kijken naar het gebied ten westen van

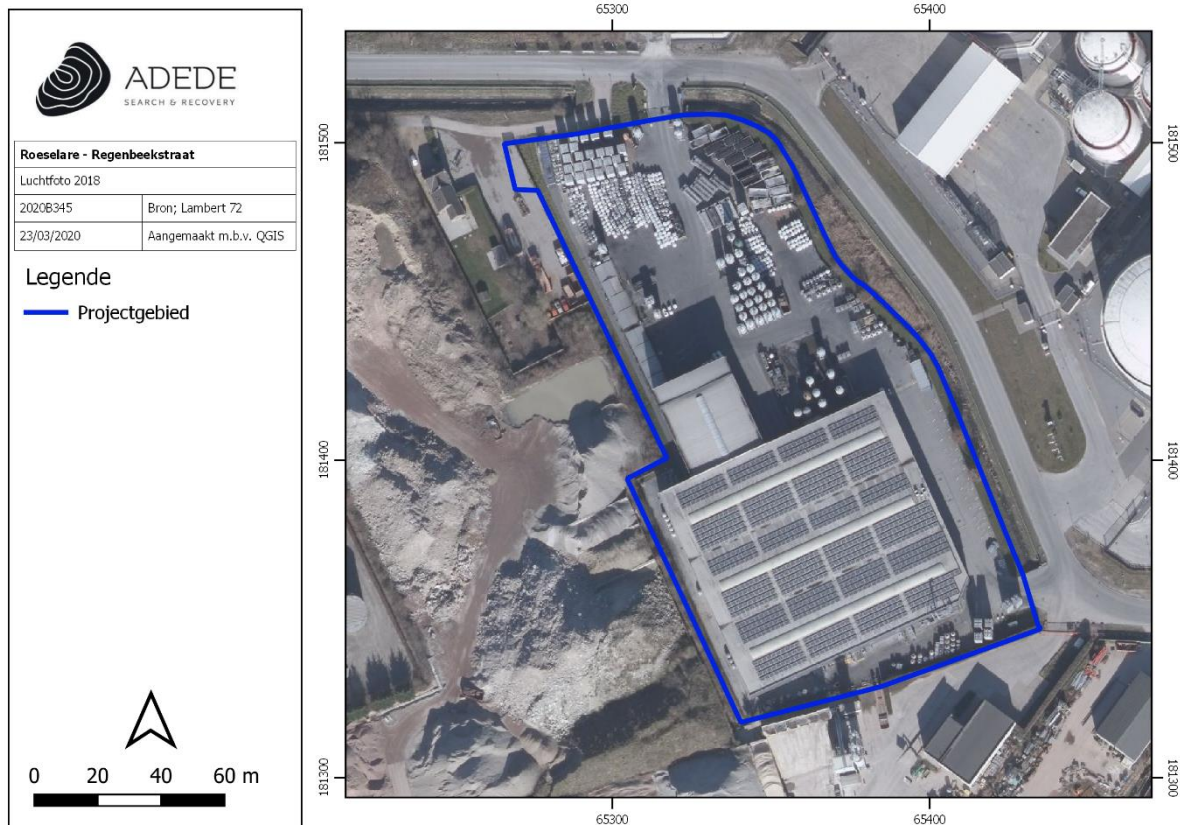
het projectgebied, lijkt het er op dat de verstoring op de vorige luchtfoto's grotendeels lijkt bestaan te hebben uit containers die op het projectgebied stonden. Hier bestaat echter geen zekerheid over.

Figuur 18. Situering van het projectgebied op de luchtfoto van 2009.

3.3.4 Luchtfoto 2018

Op de luchtfoto van 2018 lijkt de verharding verder te zijn toegenomen. Het bestaande fabrieksgebouw werd uitgebreid met een uitbouw naar het noorden. Op de verharding lijken een grote hoeveelheid silo's te staan.

Figuur 19. Situering van het projectgebied op de luchtfoto van 2018.

3.4 Archeologische situering van het projectgebied

3.4.1 Archeologische nota's en onderzoek in de omgeving

- Recent werd door Acke en Bracke een vooronderzoek gevoerd naar een terrein gelegen aan de Regenbeekstraat, een weinig ten oosten van het projectgebied. Zij concludeerden dat de omgeving een zeer hoog archeologisch potentieel kent. Zij voerden daarom een Landschappelijk Bodemonderzoek uit om het archeologisch potentieel te kunnen inschatten, maar concludeerden op basis van deze resultaten dat de bodem dermate verstoord was dat er geen archeologisch materiaal meer te verwachten was.¹¹
- In 2016 voerde Monument Vandekerckhove een vooronderzoek naar een perceel gelegen aan de Regenbeekstraat een weinig ten oosten van het projectgebied. Zij kwamen eveneens tot het besluit dat de omgeving een hoog archeologisch potentieel kent. Ook hier werd verder

¹¹ Acke & Bracke, *Archeologienota Roeselare Regenbeekstraat 52 (Moerbeke-Waas, 2020)*.

onderzoek uitgevoerd door middel van een Landschappelijk Bodemonderzoek. Er werd echter geconcludeerd dat de bodem te zeer verstoord was om op een zinvolle manier aan verder archeologisch onderzoek te doen.¹²

- In 2016 voerde Monument Vandekerckhove een vooronderzoek naar een perceel gelegen aan de Sint-Blasiusstraat te Rumbeke een weinig ten westen van het projectgebied. Zij kwamen eveneens tot het besluit dat de omgeving een hoog archeologisch potentieel kent. Ook hier werd verder onderzoek uitgevoerd door middel van een Landschappelijk Bodemonderzoek. Er werd echter geconcludeerd dat de bodem te zeer verstoord was om verder archeologisch onderzoek -uit te voeren.¹³

3.4.2 CAI Indicatoren

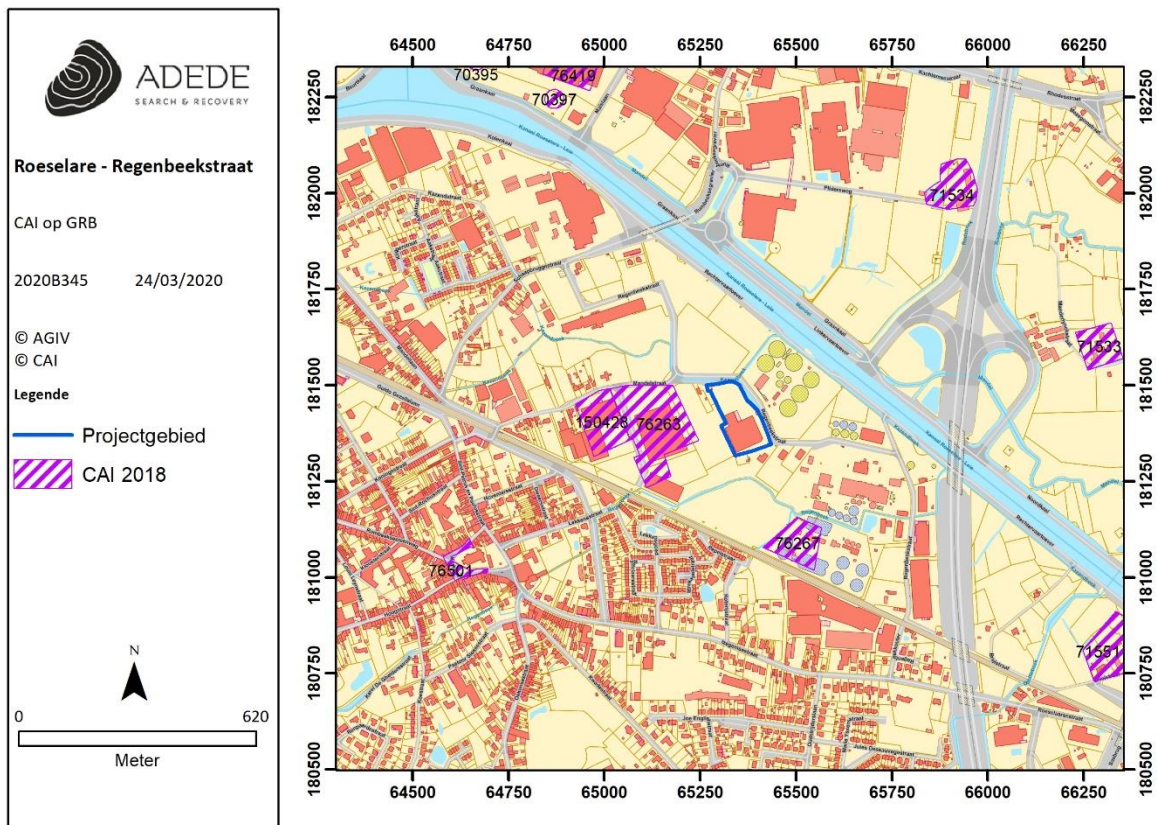
CAI-melding	Locatie	Datering	Beschrijving
150428	100m (W)	Bronstijd	Sporen van grafheuvels. 2 cirkelvormige sporen: Circulaire gracht, mogelijk een gelijkaardig funerair monument als degene in fase 1. Circulair spoor met diameter van ca. 26,5m. Vroege en midden-bronstijd
		Middeleeuwen	Grachten en waterputten. Karolingische periode.
76263	50m (W)	Steentijd	half-afgewerkte producten (klingen, bijlen). Schrabbers, boren, pijlpunten, pijlsnedes, gepolijste bijlen, zwaardere klingen met retouches en messen. laat-neolithicum
		bronstijd	Sporen van Grafheuvels. Enkele bronstijdscherven, spinschijfje.
		Ijzertijd	4 versierde ijzertijdscherven.
		Middeleeuwen	Karolingische periode. viertal concentraties aan paalsporen, doorsneden door een systeem van grachten. Vermoedelijk gaat het om een of meerdere woonerven bestaande uit een rechthoekig woonhuis en een reeks schuurtjes of spiekers.

¹² Birgit Leenknecht, Bert Mestdagh, Bart Bartholomieux, Archeologienota Roeselare Regenbeekstraat (Ingelmunster, 2016).

¹³ Birgit Leenknecht, Bert Acke, Bart Bartholomieux & Kris Van Quaethem Archeologienota Roeselare Sint-Blasiusstraat (Ingelmunster, 2016).

			Verscheidene huisplattegronden, waaronder een twee-schepige huisplattegrond, 3 spiekers, 4 waterputten, hutkom en gracht. C14-datering: 9de eeuw-10de eeuw
76501	780m (ZW)	Vroegmodern	Achttiende-eeuwse begraafplaats rond de kerk.
76267	350m (ZO)	Steentijd	Organische resten: plantenresten, (o.a.hazelnooten, eikels), dierenbeenderen van hond en paard. Ca. 1729 lithische artefacten: meerdere trapezia, kerfresten, kernen, kernflanken en spitsen waaronder enkele voorwerpen uit Wommersomkwartsiet. Deze homogene collectie wijst mogelijk op een laat-mesolithische kampplaats.
71534	800m (NO)	Middeleeuwen	Kaartindicator: Site met walgracht.
71533	950m (O)	Middeleeuwen	Kaartindicator: Site met walgracht.
71551	1.000m (ZO)	Middeleeuwen	Kaartindicator: site met walgracht.
70397	950m (NW)	Steentijd	Losse vondst van lithische artefacten.
76419	1.050m (NW)	Middeleeuwen	fragmenten van gedraaid reducerend gebakken kookpotten met strakke uitstaande rand en rolstempelversiering op schouder, fragmenten met eenvoudig overgeslagen rand en versiering van ingedrukte puntenrijen. 1 scherf zou Merovingisch kunnen zijn. 8ste eeuw-10de eeuw
70395	1.200m (NW)	Steentijd	Losse vondst van lithische artefacten.

Figuur 20. Situering van enkele CAI locaties in de omgeving van het projectgebied.

4 Besluit

In het kader van de aanvraag van een omgevingsvergunning voor een projectgebied gelegen aan de Regenbeekstraat te Roeselare, werd door ADEDE BVBA een bureaustudie uitgevoerd in het kader van het opstellen van een archeologische nota.

Het doel van dit onderzoek is driedelig. Allereerst wordt op basis van de beschikbare informatie nagegaan of er archeologische resten te verwachten zijn op het terrein. Vervolgens wordt nagegaan hoe goed deze archeologische resten bewaard zijn en in hoeverre ze bedreigd zijn door de geplande bouwwerken. Ten slotte wordt nagegaan wat het potentieel tot kennisvermeerdering is. Op basis van beschikbare en geraadpleegde bronnenmateriaal kon binnen het bureauonderzoek de aan-of afwezigheid van een archeologische site of relevante archeologische overblijfselen binnen de contouren van het onderzoeksgebied niet met zekerheid worden aangetoond. Wel is het mogelijk een archeologische verwachting naar voor te schuiven ten einde een antwoord te kunnen bieden op de gestelde onderzoeksvragen.

Het projectgebied is gelegen op het grondgebied van de stad Roeselare, nabij de historische bewoningskern van het dorp Rumbleke. De streek behoort tot de Vlaamse Zandleemstreek. Het reliëf in deze omgeving wordt gekenmerkt door een lichte golving, met hoogteverschillen die fluctueren tussen 20 en 35m ten opzichte van de Tweede Algemene Waterpassing (TAW). Het projectgebied is duidelijk gelegen in een lager gelegen gedeelte van de omgeving, namelijk de zogenaamde Mandelvallei. In de onmiddellijke omgeving van het projectgebied vinden we verschillende waterwegen terug, met name de Kazandbeek, de Regenbeek, het kanaal Roeselare – Leie en de Mandel.

De landschappelijk ligging wijst niet meteen op een groot potentieel inzake steentijdverwachting. Het projectgebied is gelegen in een vallei, daar waar een verwachting naar steentijd eerder voorkomt op iet hoger gelegen gronden (gradiëntzones). Toch kan een steentijdverwachting in het gebied, op basis van de gekende archeologische waarden zeker niet uitgesloten worden. In de omgeving van het projectgebied werd immers heel wat lithisch materiaal uit de aarde gelicht. We schuiven voor de steentijd dan ook een gemiddelde verwachting naar voor. Een zelfde inschatting kan gemaakt worden voor ijzertijdvondsten, zoals ook blijkt uit de restanten van grafheuvels.

Ook voor de middeleeuwse periode kan een archeologische verwachting zeker niet uitgesloten worden, waarbij in de omgeving heel wat sporen uit de vroege middeleeuwen teruggevonden werden, zoals Karolingische nederzettingssporen en Merovingisch aardewerk. Ook voor de middeleeuwse periode kunnen we dan ook een eerder hoge archeologische verwachting naar voor schuiven.

Uit het historische kaartmateriaal hebben we kunnen afleiden dat er sinds de achttiende eeuw bebouwing binnen de contouren van het projectgebied heeft gestaan, in de vorm van een hoeve. Verder was het projectgebied steeds in gebruik als landbouwgrond. Pas vanaf de twintigste eeuw zien we dat het projectgebied in gebruik genomen wordt voor andere doeleinden, al laten de luchtfoto's gezien hun geringe kwaliteit niet toe om hier duidelijke uitspraken over te doen. Vanaf de eenentwintigste eeuw zien we dat het projectgebied in gebruik genomen wordt als industrieterrein en dat het quasi volledig verhard wordt. Tevens verschijnt er een groot fabrieksgebouw op het terrein. Om het archeologisch potentieel correct in te schatten, is vooral een intacte bodemopbouw van groot belang. Gezien de activiteiten die zich de laatste decennia binnen de contouren van het projectgebied hebben afgespeeld, kan een belangrijke mate van bodemverstoring verondersteld worden. Enkele archeologienota's die voor de onmiddellijke omgeving van het projectgebied werden opgesteld wezen in ieder geval op verregaande bodemverstoringen. Dit bureauonderzoek heeft echter geen definitieve uitspraken kunnen doen inzake de bodemopbouw van het projectgebied. ADEDE bvba raadt daarom verder archeologisch onderzoek aan in de vorm van een Landschappelijk Bodemonderzoek. Indien de resultaten van dit onderzoek positief blijken te zijn, kan eventueel verder archeologisch onderzoek aangeraden worden. Het verdere verloop wordt beschreven in het programma van maatregelen.

5 Bibliografie

Acke & Bracke, Archeologienota Roeselare Regenbeekstraat 52 (Moerbeke-Waas, 2020).

W. Bracke 'De kaart van de Oostenrijkse Nederlanden door graaf de Ferraris', in: s.n., De Grote Atlas van Ferraris (Tielt, 2009) pp. 5-19.

Karen De Coene, Thérèse Ongena, Frederic Stragier, Soetkin Vervust, Wouter Bracke & Philippe De Maeyer, 'Ferraris, the Legend', in: Cartographic Journal 49 (2012, 1), pp. 30-42.

A. De Smet, 'Le Général-Comte de Ferraris et la carte des Pays-Bas autrichiens, in s.n., Album Antoine De Smet (Brussel, 1974) pp. 347-362.

Birgit Leenknecht, Bert Mestdagh, Bart Bartholomieux, Archeologienota Roeselare Regenbeekstraat (Ingelmunster, 2016).

Birgit Leenknecht, Bert Acke, Bart Bartholomieux & Kris Van Quaethem Archeologienota Roeselare Sint-Blasiusstraat (Ingelmunster, 2016).

C. Lemoine-Isabeau, 'Eugène Henry Fricx' in: Lexicon der Geschichte der Kartografie (1986, boek 1) pp. 242-243.

C. Lemoine-Isabeau, La carte de Belgique et l'institut Cartographique Militaire(Dépot de la Guerre), 1830-1914 (Brussel, 1988).

C. Lemoine-Isabeau, Les militaires et la cartographie des Pays-Bas méridionaux et de la principauté de Liège à la fin du XVIIe et au XVIIIe siècle (Brussel, 1984).

S. Vrielinck, Grootse plannen. De kadastrale Atlas van België van P.C. Popp: genese en datering (1840-1880) (Amsterdam, 2018).

L. Wellens-De Donder, Philippe Vandermaelen, 1795-1869 (Brussel, 1969).

Inventaris.onroerenderfgoed.be

Geo.onroerenderfgoed.be

Geopunt.be

6 Lijst van figuren

Figuur 1. Situering van het projectgebied op het DHMVII, digitaal terreinmodel 1m.....	- 14 -
Figuur 2. Situering van het projectgebied op het DHMVII, digitaal terreinmodel 1m (detail).	- 15 -
Figuur 3. Hoogteprofielen van het projectgebied.....	- 16 -
Figuur 4. Situering van het projectgebied op de tertiair geologische kaart.....	- 17 -
Figuur 5. Situering van het projectgebied op de quartair geologische kaart.....	- 18 -
Figuur 6. Situering van het projectgebied op de bodemtypekaart.	- 20 -
Figuur 7. Situering van het projectgebied op de potentiële bodemerosiekaart.....	- 21 -
Figuur 8. Situering van het projectgebied op de erosiegevoeligheidskaart.....	- 22 -
Figuur 9. Situering van het projectgebied op het bodemgebruiksbestand.	- 23 -
Figuur 10. Situering van het projectgebied op het gewestplan.	- 24 -
Figuur 11. Situering van het projectgebied op de kaart van Fricx.....	- 28 -
Figuur 12. Situering van het projectgebied op de kaart van Ferraris.....	- 29 -
Figuur 13. Situering van het projectgebied op de Atlas der Buurtwegen.....	- 31 -
Figuur 14. Situering van het projectgebied op de kaart van Vandermaelen.	- 32 -
Figuur 15. Situering van het projectgebied op de kaart van Popp.....	- 33 -
Figuur 16. Situering van het projectgebied op de luchtfoto van 1971.	- 34 -
Figuur 17. Situering van het projectgebied op de luchtfoto van 1979-1990.	- 35 -
Figuur 18. Situering van het projectgebied op de luchtfoto van 2009.	- 36 -
Figuur 19. Situering van het projectgebied op de luchtfoto van 2018.	- 37 -
Figuur 20. Situering van enkele CAI locaties in de omgeving van het projectgebied.	- 40 -